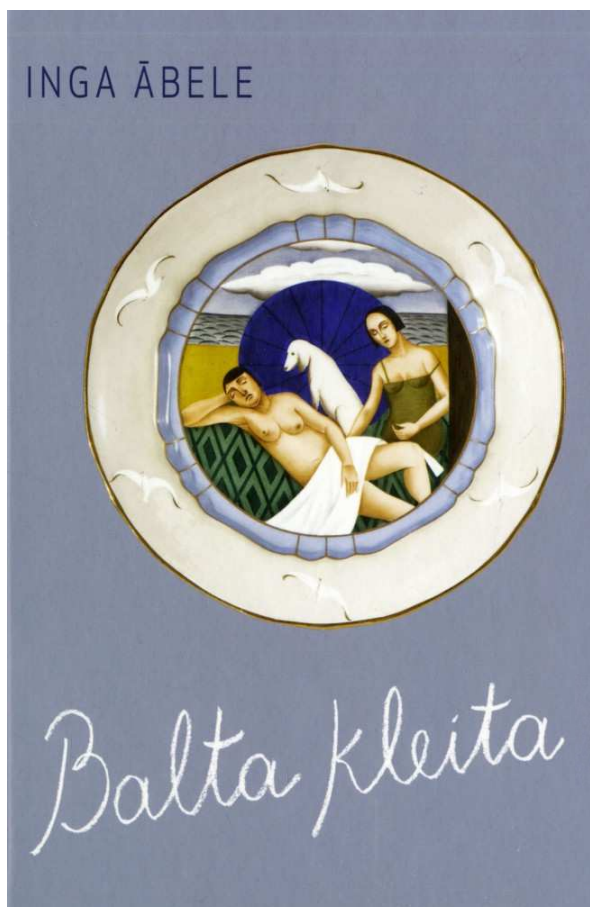
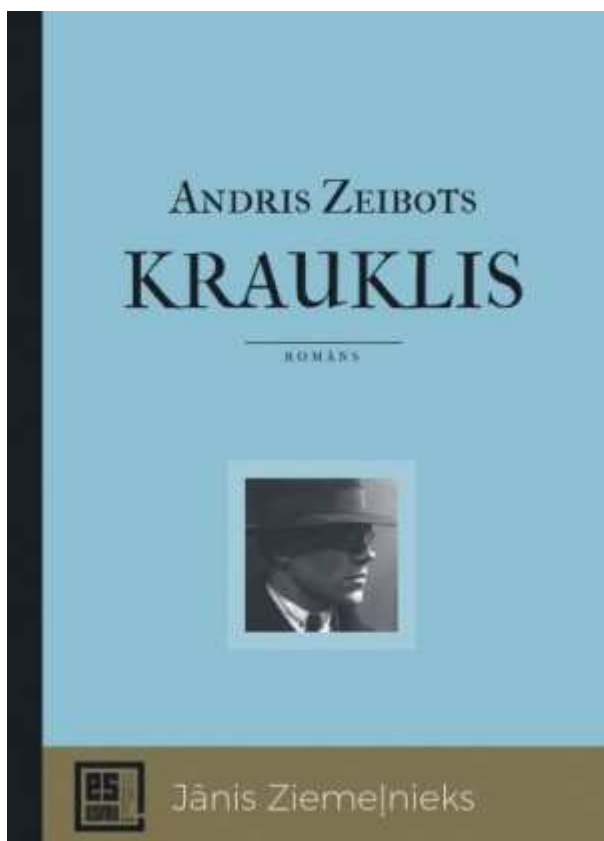

Debitants lielajā prozā, humorīgi ironiskā manierē uzrakstītā romāna “Koncerts vectēva pagalmā” autors Guntis Enģelis reiz kautrīgi atzinās, ka ir dzimis Rīgā, bet sirds – Kurzemē, ka pēc būtības esot labdabīgs ciniķis, spēlē kārtis un novusu (būtiska detaļa!) un iedvesmu rod, pļaujot zāli vai kurinot ugunsgrāvu. Esot ideālists, jo iemācījies norakt jaunas idejas – vienmēr tajās varot atrast sliktās puses, taču ir pilnīgi pārliecināts, ka veiksmi var ieprogrammēt. Tāpēc esot jāriskē, piedaloties jaunos izaicinājumos, lai “nepalaistu garām laimes lāča pieskārienu.” Svarīgi, lai šo maigo pieskārienu nepalaistu garām lasītāji, kuriem pie dūšas iet humors un zobgalīga ironija, kādas netrūkst jaunajā romānā. Tajā pasaulīgi vēsturiskie notikumi vai to atbalsis sasaucas ar šķietami necilmiem atgadījumiem nomaļā Latvijas pirmsreformas pagastā. Vai gan ir iespējams, ka, piemēram, muzeja aplaupšanas, kruīza kuģa bojāejas, pikanta skandāla un lauku atejas būdiņas sagāšanās dalībnieki, aculiecinieki un upuri jebkad dzīvē varētu satīties? Nu, dzīvē varbūt arī ne, bet šajā romānā tas ir bijis pilnīgi iespējams.

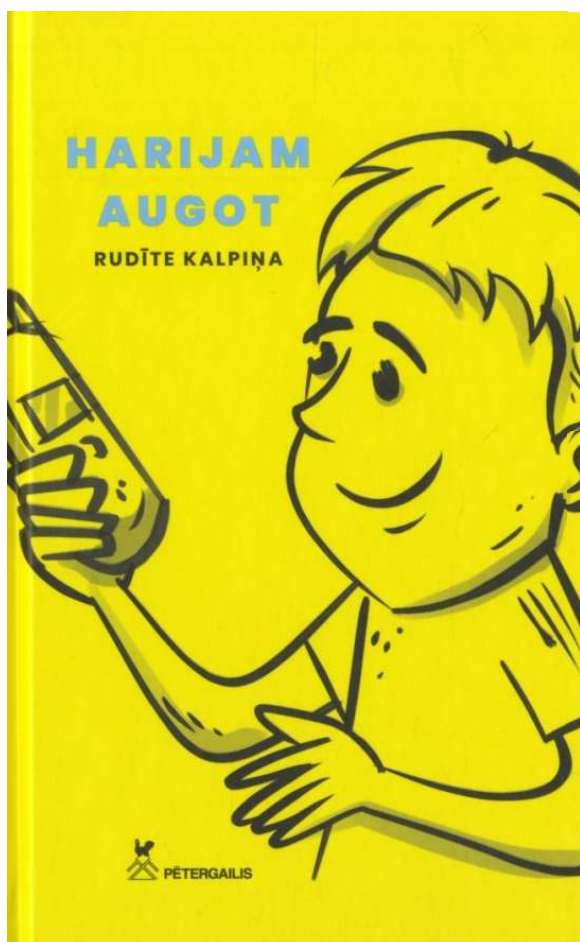

Deviņas sievietes, deviņi stāsti. Un — deviņas drāmas, bet bez melodramatiskām putām un sentimentālas jūteļošanās. **Ingai Ābelei** piemīt reti sastopamais talants neliela apjoma tekstā izstāstīt vairāk, nekā tajā ir izlasāms. Viņa raksta par gluži ikdienišķu un mums visiem pazīstamu esamību, taču tā slēpj bezdibēnīgus dziļumus, un, ja tie tiešām ir bezdibēnīgi, šajās dzīlēs atrodams viss — gan esamības prieks, gan esamības šausmas, turklāt abas šīs substances tik cieši saaugušas kopā, ka nav izšķīramas. Aiz nākamā krustojuma var gaidīt nāve, tomēr dzīve bez saullēkta nav iespējama. Bet sapņos šīs sievietes skata sevi baltā kleitā. Varbūt tā ir kāzu, varbūt — mirstamā kleita, un apokalipse ir iespējama jebkurā mirklī, jebkurā vietā, jebkurā prātā.

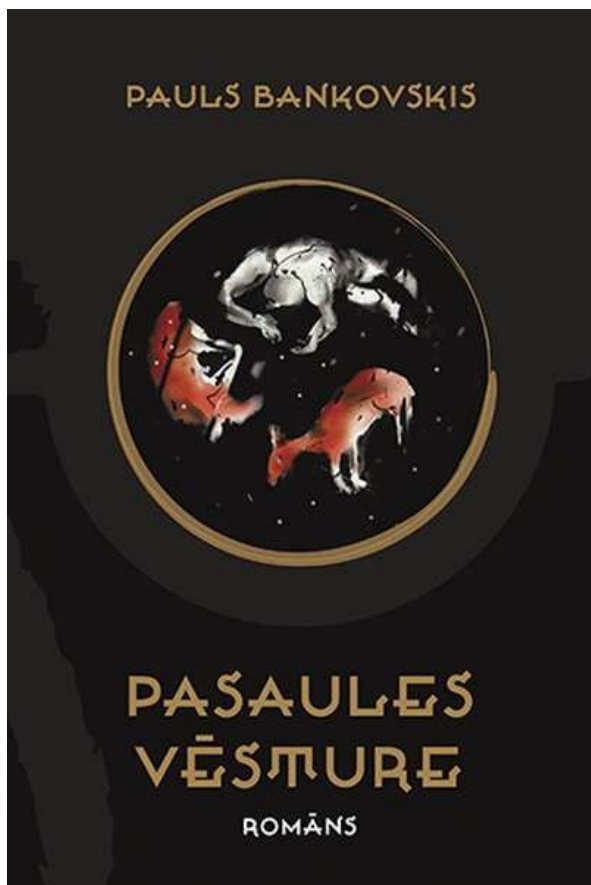
Guntis Berelis

Sērija “Es esmu...” Andra Zeibota romāns Krauklis — par vienu no populārākajiem latviešu dzejniekiem 20. gs. 20.—30. gados, “konsekventāko romantiķi” Jāni Ziemeļnieku. Romānam Krauklis autora dotais žanra precizējums “Fantāzija vēsturiskā iesaistē” ievirza lasītāju tajā gaisotnē, kas valda ļoti būtiskā Jāņa Ziemeļnieka mūža nogrieznī. Pēc ārstēšanās Šēnfelda nervu klīnikā dzejnieks cenšas apjēgt, kā dzīvot tālāk. Ziemeļnieks ļoti gribētu turēt solījumu nekad vairs nepieskarties opija pudelītei, tomēr skaudrais vīziju un īstenības savijums liek meklēt dēmoniskās Haijalijas apskāvienus. “Nodzīvojis tikai 32 gadus, cietis no opija atkarības, rakstījis populāru romantisku dzeju, ko kritiķi nav vērtējuši sevišķi augstu. “Tavs laiks ir pagājis, tevi aizmirsīs,” — šie vārdi kā refrēns pavada Andra Zeibota romāna varoni. Kā pastāvīgs Nevermore! no Kraukļa, dēmonu plosītā Edgara Po dzejoļa. Un Krauklis ir viņam klāt kopš dzimšanas, tas ir Jāņa Ziemeļnieka īstais uzvārds. Lielākā viņa mūža uzdotā mīkla ir tā, ka viņu neaizmirst. Andris Zeibots ieved mūs dzejnieka dvēseles dzīlēs, kur var rasties apjauta, kāpēc. “ *Vents Zvaigzne*

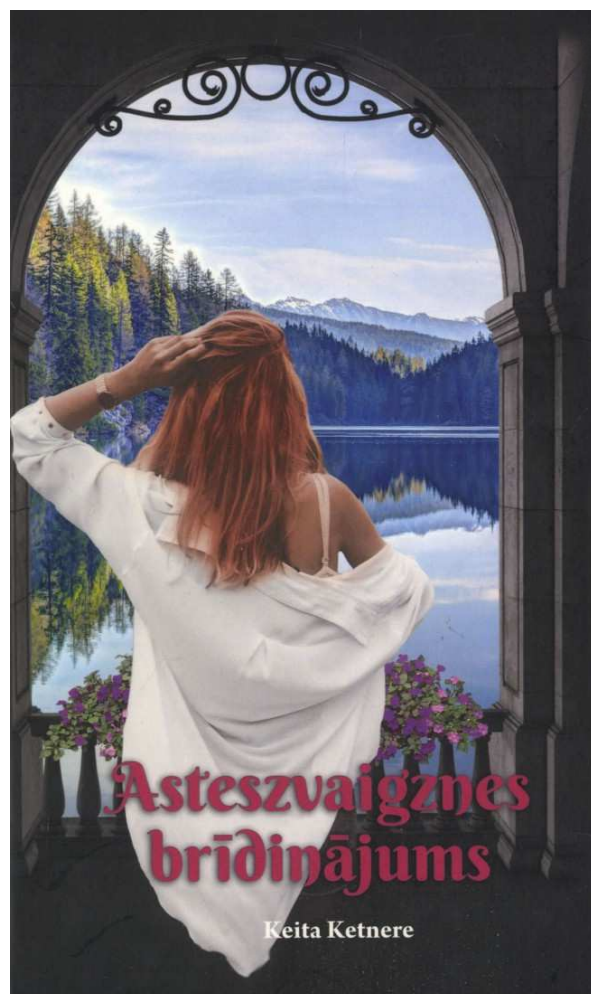

12 humoristiskos stāstiņos, kuru galvenais varonis ir mazais Harītis, atainota augošā zēna interese par telefoniem, datoriem, viedtālruniem, sociālajiem tīkliem un šo rīku raisītām komiskām situācijām viņa ģimenē.

Romāns “Pasaules vēsture” ir ekskursija ļoti tālā nākotnē. Visas pasaules valodas atkal ir sajaukušās vienā, Zemes sula ir izsīkusi, cilvēkus un kustoņus apdraud melno asiņu sērga, pie debesīm spīd trīs mēneši, bet katra nācija savu dzīves telpu ir iekārtojusi atbilstoši saviem ideāliem un priekšstatiem par pareizību. Satiksmi starp dažādām pasaulēm nodrošina gliemjiem līdzīgi vienslieži, bet mūsdienas šiem ļaudīm šķiet tāla un grūti izprotama pagātne.

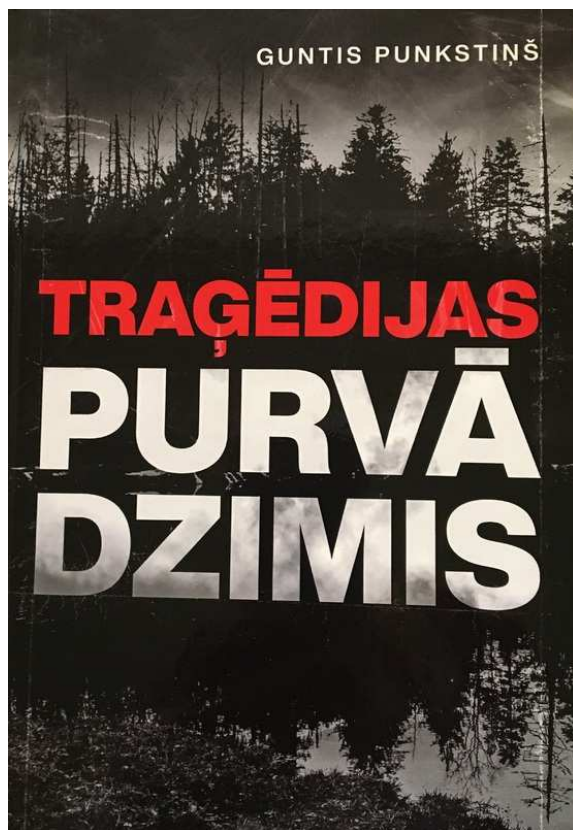
Tāda ir pasaule, kuru pētīt jādodas Martai un tēvam, bet Jēkaupiņam ar māti jāpaliek mājās apkopt lopus un pieskatīt saimniecību. Nez, kā viss vēl būtu beidzies, ja par arvien biežāku viesi mājās nekļūtu cienīgtēvs Bišķis. Kā beigsies Martas un tēva ceļojums? Un kāds liktenis gaida Jēkaupiņu?

Romāns ar jaunas sievietes – Lienas - acīm gudri vēsta ne tikai par viņas likteni, mīlestību un pārdzīvojumiem, bet ar spilgtām epizodēm parāda dzīvi Latvijā (Rīgā) padomju laikos. Mūdienu jaunieši nevar pat iedomāties, ka vārda brīvība var būt delikatese, ko ikdienā nevar atļauties baudīt. Šķietami nekaitīgas mājas viesības nākamajā rītā var novest pie atlaišanas no darba, jo kāds no viesiem izrādījies nodevējs („stukačs”). Uzzināsi arī par niansēm, ko neraksta Latvijas vēstures grāmatu lappusēs: kā organizēja pagrīdes spēļu zāles; kā ieprecēt (iegādāties) dzīvokli laikā, kad tos pirkat bija aizliegts; Kā slavenā hokeja komanda palīdzēja apturēt vergturību, kad ar varu, viltu un apmānu piespīti cilvēki apsargu stingrā uzraudzībā par velti būvē augstāko amatu partijas biedru mājas. Autore prot pasmieties par likteņa izdomu pat traģiskākajos un sāpīgākajos notikumos.

Ieva ir vienkārša, jauna sieviete, kurai dzīve rit pēc viņas pašas noteikumiem. Gana agri viņa ir izvēlējusies tādas dzīves vērtības, kuras sniedz mieru, harmoniju un satiecību. Ja neskaita neveiksmīgo romantisko dzīves pusi, visādi citādi Ieva ir laimīga. Tomēr viss mainīsies, kad viņa negaidīti sastaps vīrieti, kurš sagriezīs viņas dzīvi kājām gaisā. Vīrieti, kura vērtības un principi ir diametrāli pretēji. Viņas dzīvē ieplūdīs jaunas, intensīvas sajūtas, kurās būs jāmacās nepazaudēt.

Kā uzvarēt ļaunumu? Cilvēks to nespēj, jo ļaunums nav konstance, kuru var nosvērt vai izmērīt. Katrā cilvēkā ir tieksme pēc gaismas, tikai – vai viņš atver tai savu sirdi un vēlas iet Gaismas ceļu? Šīs pasaules problēmas, nelaimes un sāpes – tas ir purvs, kurā cilvēks grimst, ja izdara nepareizas izvēles. Jau no agras bērnības vecāki mums dod prasmes noteikt, kas labs un kas – nē, ja vien paši to apzinās... Ja nē – cilvēkam jāmacās pašam. Citi apgūst šo prasmi un izkļūst no „purva”, taču citi salūst un nogrimst.

Nav receptes, kā apgūt dzīves mākslu. Mēs mācāmies no savas pieredzes, klūpam, kritam un ceļamies. Mācāmies arī no citu cilvēku dzīves piemēriem, no gudrām grāmatām un skolotājiem. No PAŠAS DZĪVES.

Lai šī grāmata ir kā dzīvs liecinieks, ka cilvēks spēj izrauties no ļaunuma „ķetnām”, no šī purva, ja vien pats to ļoti vēlas un ja Dievs viņam palīgā sūta īstos cilvēkus!

Kristofers Vanderbrants ir policists, kurš apsūdzēts par dienesta ziņojumu viltošanu. Kad Kristofers iznāk no cietuma, taisnības meklējumi viņu aizved pie Frankes Henlijas, kibernetikas uzņēmuma vadītājas. Kristofers “dodas pa pagātnes pēdām”, lai noskaidrotu, kurš vainojams pie viņa nepatiesās apsūdzības, savukārt Franke meklē atbildes, kāpēc kibernetikas aģentūra ir iesaistīta Kristofera apsūdzības lietā. Drīz vien noskaidrojas, ka abiem ir kopīgs ienaidnieks...

Daiļdarba galvenais varonis ir Pēteris Kalējs, un viņa trauksmainajam dzīves gājumam par prototipu kalpojusi reāla persona, latvietis Pauls Taupmanis. Pēcis, būdams vēl tikai nepieredzējis jauneklis, agri iesaistās sociāldemokrātiskajā strādnieku kustībā. Sākotnēji viņš tai pieķeras ar visu savu naivo, kaismīgo sirdi. Kā daudzi viņa biedri, pēc 1905. gada asiņainajiem notikumiem arī Pēcis nokļūst cietumā. Varbūt tikai tas, ka viņš nav pilngadīgs, pasargā puisi no nāves soda. Seko garais izsūtījuma ceļš uz Sibīriju. Strādādams fabrikā, Pēcis bija ieguvis tuberkulozi, tāpēc tad, kad viņš beidzot nokļūst nometinājuma vietā, vietējais dakters spriež, ka ilgāk par divām nedēļām novārgušais jauneklis savu dzīvību neizvilks. Tomēr Pēterim, pašam to gandrīz neapzinoties, izdodas no slimības tikt vaļā. Lai gan darbs un ikdiena pie Ļenas upes skarbajos dabas apstākļos nebūt nenorīt kā sanatorijā, Pēteris piedzīvo dažu labu prieka stundu, par kurām viņu varētu pat apskaust. Un turpmākie notikumi sagriež jaunā revolucionāra dzīvi neticamā un bieži arī bīstamā virpulī. Taču Pēteris Kalējs brīnumainā kārtā tiek pāri visiem traģiskajiem laikmeta griežiem un sasniedz visnotaļ cienījamu vecumu.

"Vita brevis. Vēlreiz"

Edvīns atstāj lielo mīlu Mairitu un visiem par pārsteigumu apprec skaisto kursa biedreni, turīga un slavēna ārsta meitu. Studiju biedri nenojauš, ka tās patiesībā ir Lovitas atvadas...

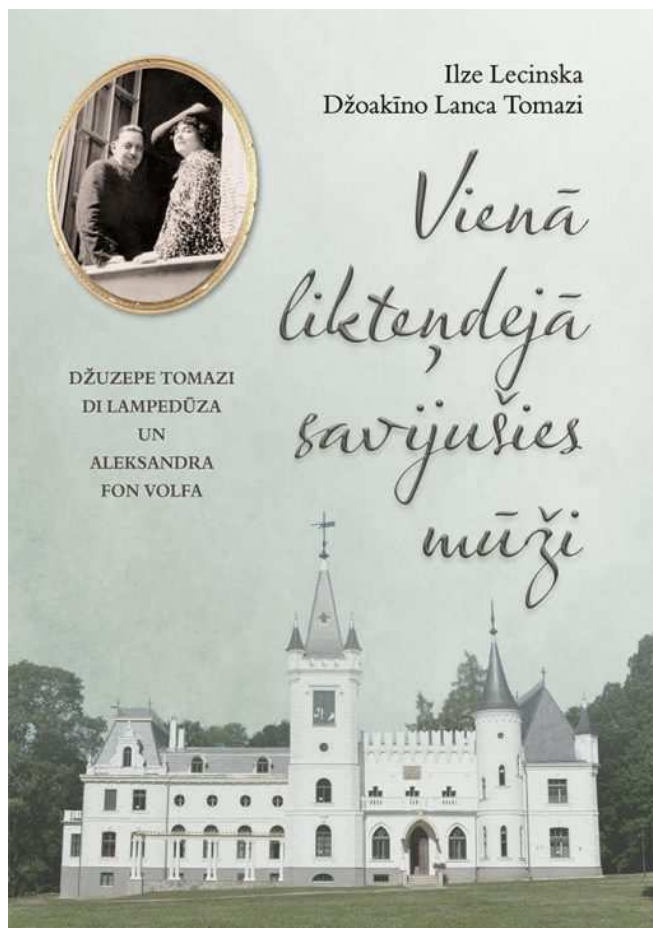
"Brisele. Tu. Brisele. Es"

Briseles lidostā nejauši iepazīstas Gerda un Jurgis. Jaunie cilvēki iemīlas viens otrā, nenojaušot, ka abu vecāki ir cieši saistīti. Jurgā tēvs nav audzinājis savu dēlu, un dēls nav redzējis tēvu. Gerdu audzinājis Jurgā tēvs, viņš ir Gerdas ideālais vīrietis, kuram audzumeitas skatījumā nav un nedrīkst būt neviena noslēpuma, kur nu vēl nezināmi fakti pagātnē.

Diemžēl dzīve nav viens vienīgs laternas izgaismots laukums. Liktenīgie triecieni un dzimtas apslēptie fakti var arī nebūt pa spēkam ne vecākiem, ne viņu bērniem.

Rute negaidot manto no tēva lauku māju pie upes. Tēvu Jūli viņa nekad nav pazinusi, taču pārlietu labi pazīst sāpes par skaudro bērniņu un pirms desmit gadiem pazudušo māsu, pazīst neiederības izjūtu un tukšumu sirdī. Un Rute bēg – bēg no pilsētas, no cilvēkiem, no sevis... Vai upe viņai palīdzēs atrast pašai sevi, savu dzīvi? Mās, es tev gribu pastāstīt par upi. Par sevi tajā upē. Tā liek man drebēt, trīcēt. Tā liek man smieties. Es tik sen neesmu jutusi sevi tik dzīvu. Pie laipas upe ir diezgan tīra. Dziļa. Es nevaru aizsniegt tai dibenu, tad ir mazliet jāienirst. Pāri pārpeldēt var ātri. Ja grib izpeldēties kārtīgi, tāda riņķošana sanāk. Straumi jūt. Ja ļaujas, tā nes, un es nezinu, cik tālu var aiznest. Mās! Tai upē gribas palikt.

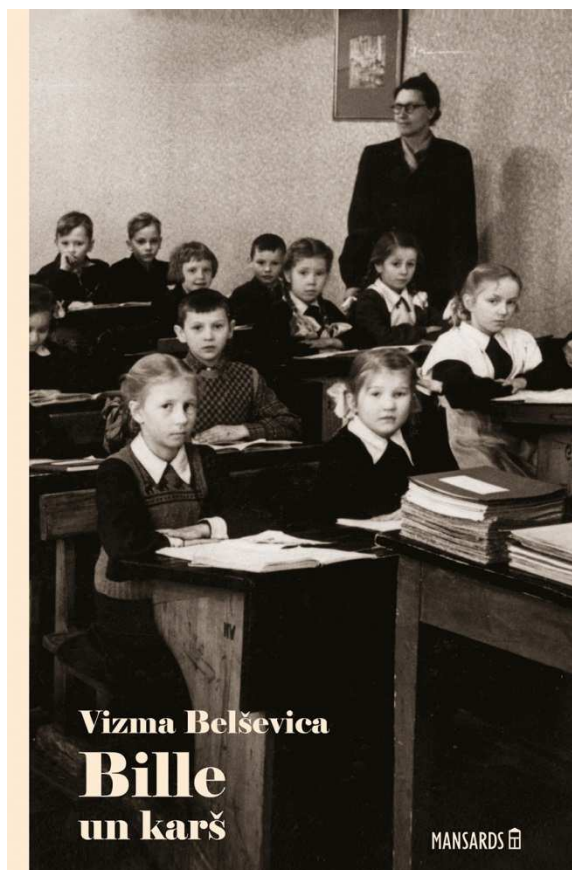
Pirms 88 gadiem satikās dižciltīgas itāliešu dzimtas atvase — rakstnieks Džuzepe Tomazi di Lampedūza ar Vidzemes ietekmīgākās muižnieku dzimtas baronesi Aleksandru fon Volfu un Stāmerienas gleznainā apkārtnē sniedza pasaulslavenā romāna “Gepards” autora iztēlei tik nepieciešamā miera, klusuma un apceres iespēju. No Sicīlijas klinšainās un Vidzemes mežiem apaugušās ainavas skatītā epizode atklāj notikumiem un pārdzīvojumiem bagātu laikmetu. Viens no tā sākuma punktiem ir “mākslinieka Jozefa Tomasi” un “mājsaimnieces Aleksandras Wolff” izraksts no laulību reģistra par Latvijas pareizticīgo Vissvētās Dievmātes Pasludināšanas baznīcā Rīgā 1932. gada 24. augustā noslēgtām laulībām. Baznīcas virsmācītāja Aleksandra Makedonska drosme savienot ar svētajām laulības saitēm divus intelekta un gara aristokrātus ir ne vien sekmējusi abu dzīvesbiedru talanta uzplaukumu, bet arī ierakstījusi mājīgo, klasicisma formās celto Rīgas koka baznīciņu, līdzīgi kā romantisko Stāmerienas pili, gan tūrisma, gan pasaules literatūras vēstures kartē.

Janas Veinbergas romantiskajā detektīvā “Mākoņaina nakts” atkal darbojas romānā “Svešais draugs” iepazītie pievilcīgie detektīvi Stass un Lauma. Beta no mātes mantojusi skaisto viesnīcu “Pie ezera”, taču pēdējā laikā business nesokas, jo kāds sācis kaitēt viņas īpašumam: apraksta sienas, nogremdē laivu, nogalina suni, izplata riebīgas baumas, veic viltus zvanus... Beta nespēj iedomāties, kam viņa varētu būt ieriebusi, un problēmas neatrisina arī simpātiskā, bet noslēpumainā bijušā advokāta Filipa negaidītā uzsašanās. Situācija vēl vairāk saasinās, kad ezera krastā tiek atrasts vietējā deputāta Mizra līķis. Aizdomās turamo netrūkst, bet kurš no tiem ir īstais kaitnieks un slepkava? To nāksies noskaidrot Filipa draugam, privātdetektīvam Stasam un viņa partnerei Laumai.

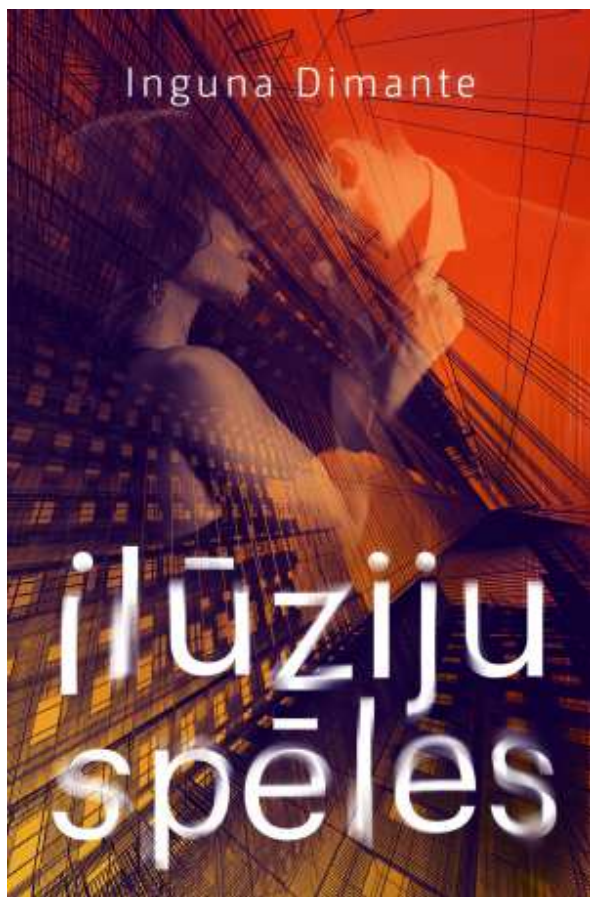
Šos stāstus pats Vladimirs Kaijaks dēvēja par dullajiem stāstiem. Tajos ir drusciņ no visa kā - mistikas, fantāzijas, šermuļu un neparastu ideju. Laikā, kad tie tapa - no 20. gadsimta 70. līdz 90. gadiem - tie izaicinoši pārkāpa visus tālaika literāros ierobežojumus, rādīja garu degunu cenzoriem un reālisma sludinātājiem. Tomēr vienlaikus šie stāsti ir izcili meistarīgas psiholoģiskas etīdes, kas lasītājam liek pavisam nopietni apdomāt: un ja nu patiešām....? Nu, patiešām dulli!

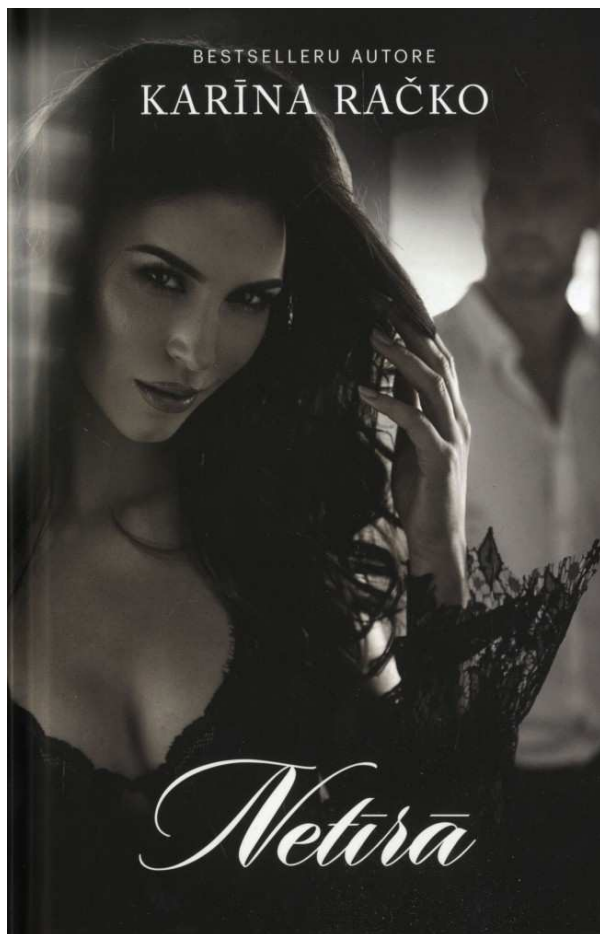
Vizma Belševica: „Stāsts par Billi nav autobiogrāfija tiešā nozīmē. Man bija jāpastāsta par to, kā dzīvoja nomalē ļoti trūcīgi cilvēki, kam ulmaņlaiki nebija nekāda paradīze. Arī nekāds īpašs patriotiskums pie viņiem nebija manīts, bet nebija manīts arī tas, ka viņi sapņotu iekļauties Padomju Savienībā.”

Literatūrzinātnieks Raimonds Briedis: „Bille, pilnā vārdā Sibilla Gūtmane, vēro, jūt un domā laikā, kas ir traģiskiem notikumiem pārpilns, smags un nesaprotams pat pieaugušiem cilvēkiem. Bille, pretstatā citiem bērniem latviešu literatūrā, ir pilsētas bērns. „Pilsētas vāvere”, kā saka radu meitene Anita. Autore izvairās no nostalgijas par bērnības „zaudēto paradīzi” un, izmantojot savas atmiņas, rāda Grīziņkalnu un Gūtmaņu ģimenes dzīvi 30. gadu beigās un 40. gados 75 atsevišķos stāstos, kurus autore kārtu hronoloģiskā secībā. (..) Vizmas Belševicas „Bille” ir vēstījums bez ilūzijām par pasauli un cilvēkiem, neapsolot, ka pasauli iespējams pārveidot, taču tajā iespējams saglabāt godīgumu un skaidru redzējumu.”

Sibilla un Dagnis Vēveri ir žilbinošs laulāts pāris ne tikai ārēji. Ar sievas palīdzību Dagnis ir atradis veiksmes formulu interjera dizaina nozarē, kas nodrošina apskaužamu rocību un dzīves stilu. Taču kāds jauns pasūtījums birojam sašķoba aizraujošo dzīvi. Nesaskaņas kā ķermis iegrauzas attiecībās. Atklājas laulības ļodzīgie pamati un pagātnē gūtās dvēseles rētas. Viņiem vēl nav 30. Vai tiešām skapī jau noglabāti tik “smagi” skeleti? Izrādās, skeleti ir visiem. Dagnim tā ir muļķības dēļ pazaudēta mīlestība – Ita, ar kuru kopā studēja dizaineros. Dagnis nolemj Itai piezvanīt, kaut gan precējies ir gan viņš, gan Ita... Sibillas noslēpums ir tik intīms un patiesība var būt tik postoša, ka par vaļširdību nevar būt ne runas. Neatšķetināti samezģlojumi mājo arī jaunajā dizainerē Laimā Ābelē. Par to liecina viņas tumšais, gandrīz dēmoniskais acu skatiens.

Slavenā modele un influencers Flēra Jirgensone nolēmusi Ziemassvētku brīvdienas pavadīt vienatnē savrupā lauku viesu namā. Jaunā sieviete slēpj rētas uz plaukstu locītavām un nesekmīgi pūlas atgūties no traumatiskām, zemiskuma un liekulības pilnām attiecībām. Lai arī Matiass atsakās pārgulēt ar Flēru, viņi pamazām satuvinās, un izrādās, ka abu sāpīgajā pagātnē ir vairāk kopīga, nekā sākotnēji šķiet. Viņi labi zina – nekas nespēj sakropļot tik nežēlīgi kā netīras jūtu spēles...

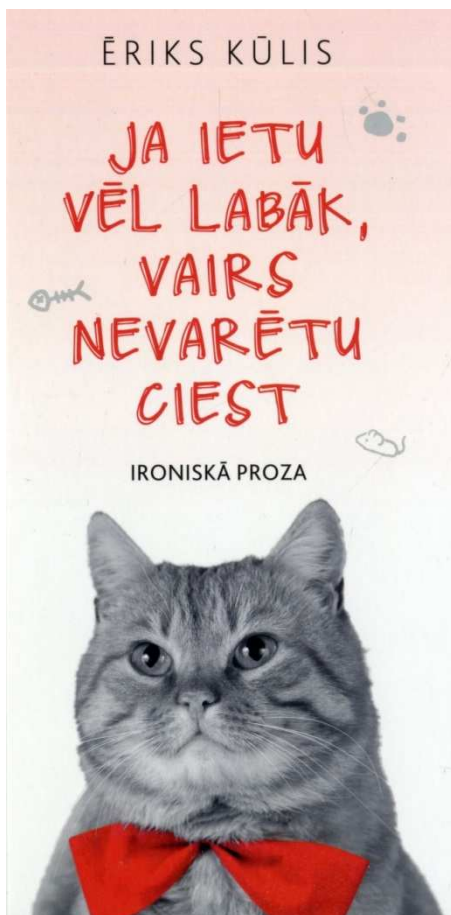

1980. gada vasarā nomaļā Latgales ciemā satiekas divi studenti – Zina Volkova un Kārlis Kalējs. Viņa, Latgales meitene no vienkāršas ģimenes, studē ekonomiku, bet viņš ir slavenas ārstu dinastijas pēctecis. Tā ir mūža mīlestība no pirmā skatiena, taču Kārļa valdonīgajai mātei ir savs plāns par dēla laimi. Viņa to realizē, nevaicoties pat no nozieguma, bet pats Kārlis izvēlas maksāt par pieļautu vājību, tā uz vairāk kā divdesmit gadiem nolemjot sevi dzīvei bez mīlestības. Abu jūtas ir dzīvas, un viņiem būs otra iespēja, taču līdz tai būs jānoiet garš un smags ceļš. Gluži kā brunurupuču tango. Un arī tad, kad Zina un Kārlis tiksies vēlreiz, starp viņiem nostāsies sens noslēpums un noziegums. Lai mīlestība uzvarētu, būs jāatšķietina šī nozieguma savilktais mezgls, jātiek galā ar šokējošām atklāsmēm un jauniem pārdzīvojumiem.

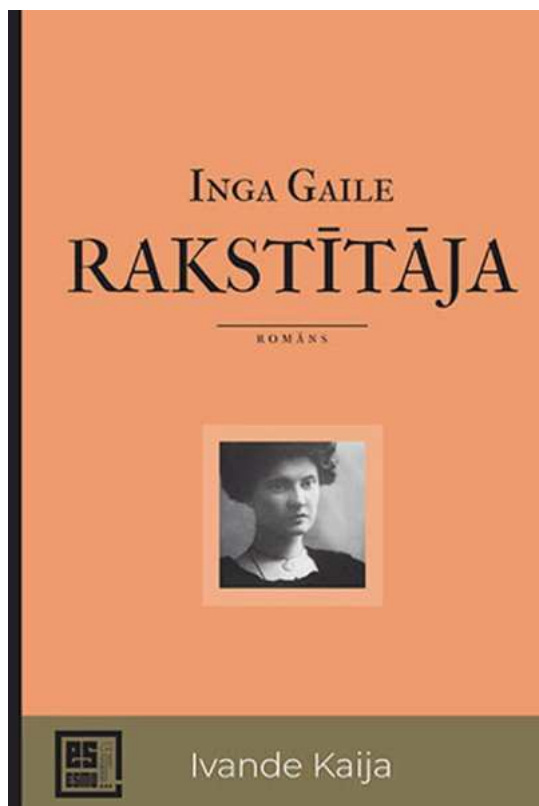

Romāna galvenajai varonei Inārai Svalbāra ir ilgu zeme – viņa vēlējusies tur nokļūt kopā ar draugu Edvartu, un par to ir sapņots gadiem. Tāda iespēja pienāk gluži negaidīti, taču viņa ar smagu sirdi atsakās, jo tieši tajā laikā jāpārcērt samezģojusies laulības dzīve. Ināras likteņa ironija izrādās pārāk drūma, jo jaunā sieviete nenojauš, ka uz Svalbāru tomēr nāksies doties. Diemžēl šim ceļojumam nepiemīt nedz romantiska jūsma, nedz jauneklīga bezbēdība. Turklāt arhipelāga lielākā sala Špicbergena ar tās galvaspilsētu Longjērbīeni, kur apmetas Ināra, kļūs par viņas dzīves pašām svarīgākajām krustcelēm. To būtiskākās iezīmes – sievietē vēl neiznīkušās cerības uz laimi līdzās šokējošam dramatismam un bīstamiem notikumiem tagadnē un pagātnē. Pēc tam kad Ināra ir iepazinusies ar sirsnīgiem vietējiem iedzīvotājiem, Ināra saprot, ka ziemeļos neviens nemēdz ierasties nejaušības pēc. Šie cilvēki viņai palīdz pārvarēt gan nomācošo tumsu, gan zaudējumu smeldzi un mokošās šaubas. Ināra sevišķi satuvinās ar kādu vitālu rudmati, tā ka starp abām sievietēm veidojas spēja, spēcīga draudzība – tā

vismaz domā Ināra...

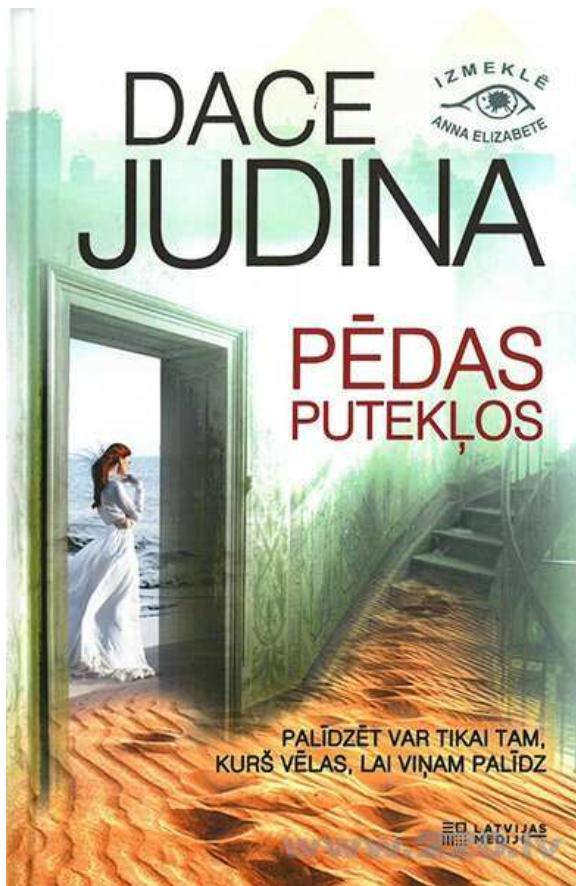

Ironiskai prozai piemīt maķenīt radniecīgas attiecības gan ar pašu nopietnāko literatūru, jo arī tās rūpju pilnajā vaigā par dzīves subjektīvismu pavīd kāda smaids ēna, gan ar humoresku, kas, ļoti iespējams dažus nejaušus gēnus varētu būt saķērusi no kāda lecīga feļetona.

“Ko jūta un kā dzīvoja Ivande Kaija, es noteikti nezinu labāk par viņas radniekiem un literatūrzinātniekiem. Šis ir mans stāsts par viņu. Rakstot darbu, kuru tūlīt lasīsi, es daudz uzzināju par Ivandi Kaiju. Bet es arī daudz iztēlojos. Un sekoju intuīcijai. Kā viņiem. Parīzes plūdu viņiem. Romānā rakstu arī par seksualitāti, jo man šķiet, ka rakstīšana un seksualitāte bieži vien izplūst no viena avota, kurā savienojas emocionalitāte, pārdzīvojumi, vēlme radīt. Mana pieredze arī liecina, ka abas — rakstīšana (sava stāsta stāstīšana) un seksualitāte — ir tās, kuras vara vēlas kontrolēt, radot šķēršļus to brīvai izpausmei.”

Inga Gaile

Daces Judinas mūsdienu ironisko detektīvu sērijas "Izmeklē Anna Elizabete" 13. grāmata "Pēdas putekļos".

Pēc vizītes pie Ķesterkalnu reģes Silvijas uz naksnīgās šosejas mīklainā avārijā iet bojā ziņu aģentūras īpašnieks Tuncis; viņa auto lūžņos atrodas ģenerālim Bozem nolaupītie dokumenti. Melnpils mērs Poķis pēc pamatīga tusiņa tiek ierullēts asfaltā. Abi upuri saistīti ar skandalozo politisko spēku Mājai un Ģimenei, kas iecerējusi atdzimt ar jaunu līderi. Bet no Sanktpēterburgas tiesu arhīva izgaisusi deviņkārtējā slepkavas lieta. Pēdas ved uz Rīgu... Tuvējo vēlēšanu gaisotnē šie notikumi rada sprādzienbīstamu gaisotni, kas var apdraudēt ne tikai Bozes un Kaķīša, bet daudzu amatpersonu karjeru un dzīvību. Tikmēr Dambergs ar māsadēlu Juri un komisāru Kraftigu Ēģiptē meklē Scarabeo-Tour pazudušās darbinieces un Egona māsu Rasmu. Anna Elizabete devusies līdzi, lai atgūtu veselību, taču tiek ievilkta bīstamā spēlē un sastop savu bērnu dienu murgu...

Ārzemju daiļliteratūra

Miai nepieciešama nauda. Daudz naudas. Viņai divpadsmit mēnešu laikā ir jāatmaksā tēva parāds pagrīdes augļotājam, kurš nesamaksāšanas gadījumā piedraudējis nogalināt tēvu un pēc tam arī Mio. Runa ir par vienu miljonu dolāru. Tam nevajadzētu būt pārāk sarežģīti, ja Mia kļūst par eskorta meiteni tantei piederošā firmā, lai dzēstu tēva parādu. Mēnesi pēc mēneša viņa pavadīs kāda bagāta vīrieša sabiedrībā, turklāt Miai pat nav jāpārģuļ ar viņu, ja vien pati to nevēlas. Viegla nauda. Lai gan šis nav filmas "Jaukā sievietē" sižets un Mia nav Džūlija Robertsas, tomēr viņa ir apņēmības pilna sasniegt mērķi. Tā tam būtu jānotiek...

Mias Sondersas ceļojums turpinās...

Lai dzēstu tēva parādu, Mia strādā par eskorta meiteni un dodas pie klientiem uz Bostonu, Havaju salām un Vašingtonu.

Aprīli viņa pavada kopā ar Meisonu Mērfiju, profesionālu beisbola spēlētāju, kuram steidzami ir jāuzlabo savs tēls mediju un sabiedrības acīs, metot pie malas ierastās izklaides ar sievietēm un kautiņus bāros. Maijs, iespējams, būs gada karstākais mēnesis... Mia piedalīsies peldkostīmu reklāmas sesijā kopā ar samoieti Tajū. Bet jūnijs tiks aizvadīts pie kāda biznesmeņa, kuram atšķirībā no citiem bagātajiem un varenajiem pie sāniem nav savas seksīgās lellītes... Un te nu Mia ir tieši laikā!

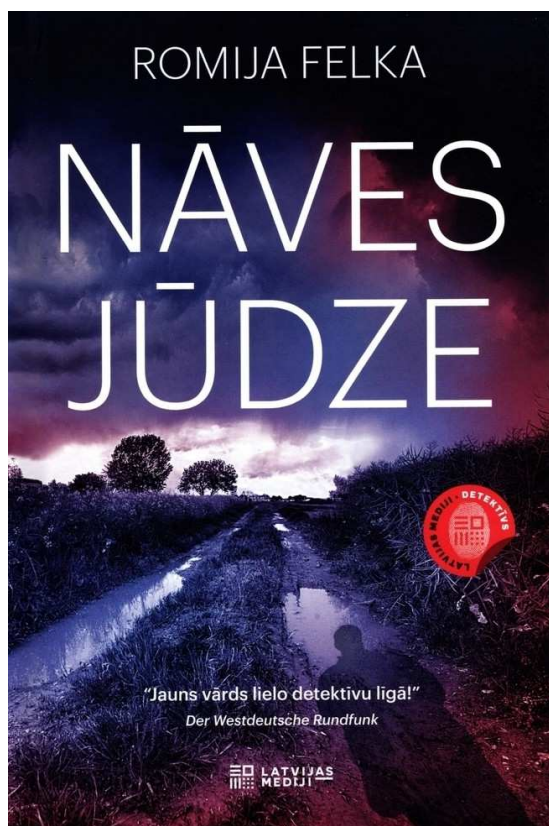

Mias Sondersas ceļojums turpinās jau trešajā grāmatā, un viņa dodas uz Maiami, Teksasu un Lasvegasu. Lai gan Miu joprojām vajā mokošas atmiņas par iepriekš piedzīvoto, jūlijā viņa piedalās slavenā hiphopa mākslinieka Antona Santjago mūzikas videoklipa uzņemšanā. Mia beidzot iemācās uzticēties citiem un iegūst kāroto un pat vēl vairāk...

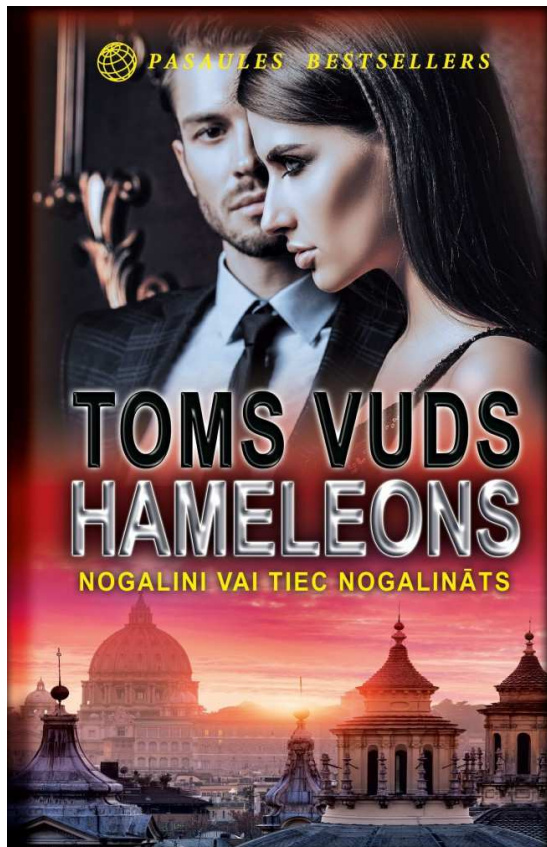
Augustā Mia dodas uz Teksasu, lai nospēlētu Maksvela Kaningema – bagāta naftas biznesmeņa – sen neredzēto māsu. Viņa ir pārliecināta, ka šis būs viegls darbiņš, tomēr negaidot atklājas rūpīgi glabāti ģimenes noslēpumi. Septembrī Mia steidz uz grēku pilsētu Lasvegasu. Visa pasaule ap viņu grasās sabrukt, un Miai ir jāatrod veids, kā pasargāt sevi un savus mīļos, pirms viss nav zaudēts.

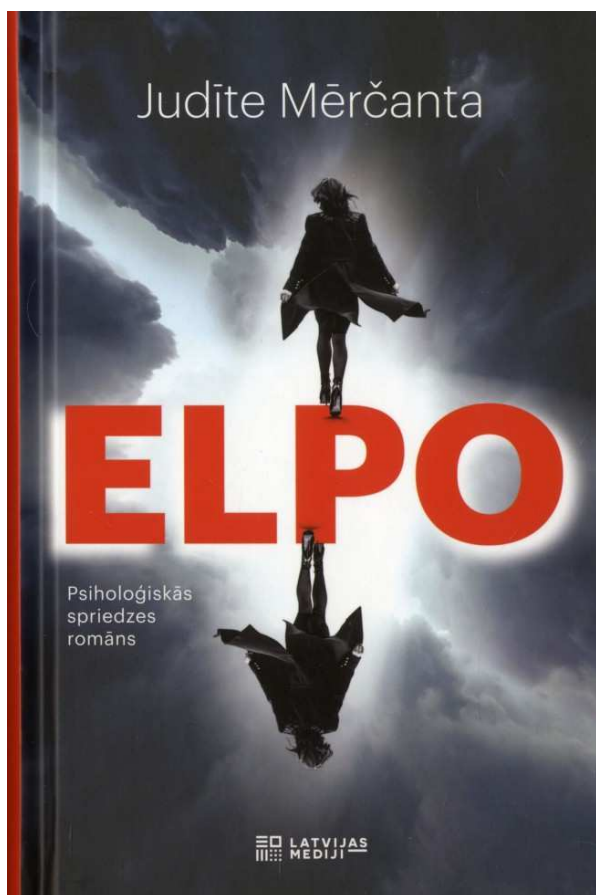
Mia Sondersa ir veikusi garu ceļu, un viņas ceļojums noslēgsies Holivudā, Ņujorkā un Aspenā. Oktobrī Mia sāk darbu doktora Hofmana slavenību televīzijas šovā, veidojot sižetu "Dzīvo skaisti". Viņas draugs Vess cenšas atgūties pēc teroristu gūsta izraisītajām veselības problēmām, un abi kopā viņi uzveic dzīves saceltās vētras. Novembrī Mia dodas uz Ņujorku, lai televīzijas šovam ierakstītu raidījumus par Pateicības dienu. Pamazām vien visi Mias sapņi īstenojas, ja neskaita vienu... Un decembrī mūsu meitene nokļūst ziemas pasakā – Aspenā Kolorado, lai filmētu vietējos māksliniekus. Sagatavojieties! Mias ceļojums tuvojas nobeigumam, kuru visi tik ļoti gaida!

Toreiz... Frīdai bija 13 gadu, kad tika nogalināta viņas labākā draudzene. Baidoties par savu dzīvību, meitene gadiem ilgi glabāja noslēpumu, kura atklāšana būtu varējusi palīdzēt notvert slepkavu. Tagad... Tēvam nokļūstot slimnīcā, Frīda spiesta atgriezties dzimtas saimniecībā Elbmāršā, kur viņa satiek izmeklētāju Hāverkornu. Lai arī ieradies izmeklēt uzbrukumu Frīdas tēvam, Hāverkorns nav aizmirsis pirms gadiem notikušo un savu nojautu, ka Frīda kaut ko slēpj. Vai starp noziegumiem Paulsenu saimniecībā un jaunās meitenes slepkavību pirms astoņpadsmit gadiem varētu būt saistība? Vai pagātnes notikumi varētu atkārtoties?

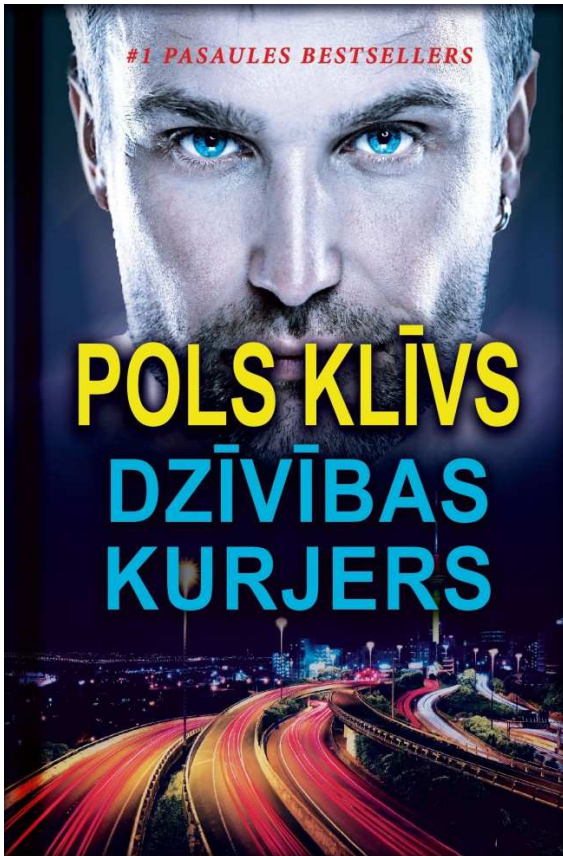

Pasaules labākais pasūtījuma slepkava Viktors vada mierīgu dzīvi Islandē, līdz saņem uzdevumu no anonīma šveiciešu brokera. Kad Viktors ir "nokārtojis" savas meistarības pārbaudi, viņš tiek iepazīstināts ar grupu algotu slepkavu, ar kuriem kopā jāpaveic noziegums. Šajā grupā Viktors sastop cilvēku no pagātnes: kādu, kurš reiz iesaistīja viņu šajā bīstamajā nodarbē un kurš it kā bija miris jau pirms daudziem gadiem. Viktors vēlas izstāties no spēles, bet ir jau par vēlu - viņa bijušajam mentoram ir citi plāni...

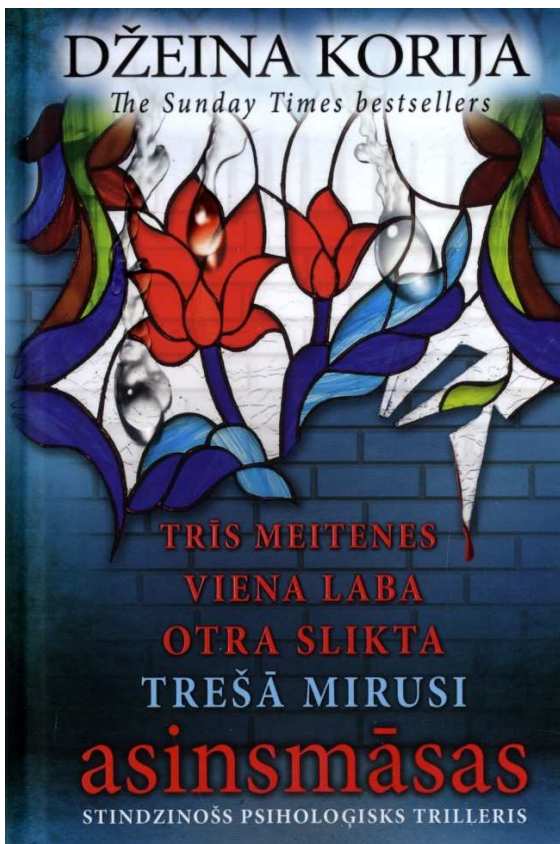
Nīlei ir tas, par ko daudzas sievietes tikai sapņo – īsta un patiesa mīlestība. Taču pēkšņi Bens pazūd bez pēdām. Nelāgu aizdomu māks, Nīle nekavējoties uzsāk meklēšanu. Nesaņēmusi atsaucību no Bena draugiem, Nīle vērsas pie vienīgā cilvēka, kas neatsakās palīdzēt... Bena bijušās sievas.

Soli pa solim abas sievietes atklāj arvien vairāk nesakrītību Bena dzīvē. Notikumiem kļūstot spraiģākiem, Nīle saprot – šajā spēlē uzticēties nevar nevienam... Jo īpaši Flo.

Visā pasaulē tūkstošiem cilvēku vienīgā cerība izdzīvot ir sagaidīt orgānu donoru. Kad neredzīgā Džošuas tēvs policists iet bojā kādas izmeklēšanas laikā, puisim tiek dota unikāla iespēja: operācija, kas viņam ļautu redzēt ar tēva acīm. Iepazīstot pasauli, kuru reiz spējis izjust tikai ar citām maņām, Džošua piedzīvo neparastus atmiņu uzplaisnījumus: tajos redzamas ainas, kuras šīs acis skatījušas senāk. Džošua sāk meklēt atbildes. Ar ko tētis, būdams policists, patiesībā ir nodarbojies? Kas ir svešinieks, kurš vēlas viņu nogalināt? Kādēļ acis rāda to, ko Džošua pats nav piedzīvojis?

Jaunzēlandiešu rakstnieks Pols Klīvs tiek dēvēts par trilleru meistarū un nākamo Stīvenu Kingu. Klīva darbi ir tulkoti vairāk nekā divdesmit valstīs, un viņš saņēmis starptautiskus apbalvojumus spriedzes romāna žanrā.

Stindzinošs psiholoģisks trilleris. Alisona ir vecākā un gudrākā māsa. Netīras sirdsapziņas un vainas izjūtas nogurdināta, viņa patveras darbā, strādājot par mākslas pasniedzēju cietumā. Sieviete labprāt aizmirstu dienu, kurā visa viņas pasaule sagriežas kājām gaisā. Kitija – jaunākā un skaistākā māsa – labprāt atcerētos dienu, kurā viņas mērķi un ideāli sabirza putekļos... Viņa sapņoja par spožu mākslinieces karjeru, bet nu tas vairs nekad nenotiks. Kitijai būtu daudz kas sakāms, tikai viņa nespēj to nevienam atklāt. Tā bija abu māsu pēdējā kopīgi pavadītā diena, un tagad viņas līdz mūža galam saistīs nāvējošs noslēpums. Ir vēl kāds, kas alkst atribes un pacietīgi gaida atmaksas brīdi... Satricinošs, satraucošs, nospriegots sižets, labi veidoti raksturi un nodaļas ar beigām, kas paliek karājamies virs bezdibeņa.

Romāns, kurā nekas nav tā, kā izskatās pirmajā brīdī.

Voltērs lietuviešu bajāres Martas Skovroņskas – cara Pētera I sievas un Krievijas pirmās imperatores Katrīnas I – dzīvi ir raksturojis kā “visneticamāko stāstu par XVIII gadsimta Pelnrušķītes augšupceļu”. Taču šis romāns, kas balstīts autentiskos attiecīgā laikmeta avotos, sagrauj jebkādu pasaku stereotipus. Pulkstens sit deviņi. Sākas imperatores mūža pēdējā diennakts. Un no mirstoša ķermeņa dziļumiem reālajā laikā un pirmajā personā tiek stāstīts Viņas Stāsts, Viņas Vēsture: pavisam citāda nekā vīriešu sarakstītajās vēstures mācību grāmatās. Piecu gadu vecumā kļuvusi par bāreni, jaunībā pieredzējusi kalpones, veļasmazgātājas, karagūsteknes un seksa verdzenes likteni. Kļuvusi par lietuviešu izcelsmes favorīta Aleksandra Menšikova slepeno mīļoto, pēcāk – par viņa labākā drauga Pētera I mīļāko un sievu. Starp diviem lietuviešiem un Krievijas caru jau kopš paša sākuma pulsē sprieguma piesātināts mīlestības un draudzības trīsstūris, kas rada nemitīgas šaubas: kurš ar kuru manipulē, kurš ir upuris, kurš – pavedinātājs, kurš – savedējs?

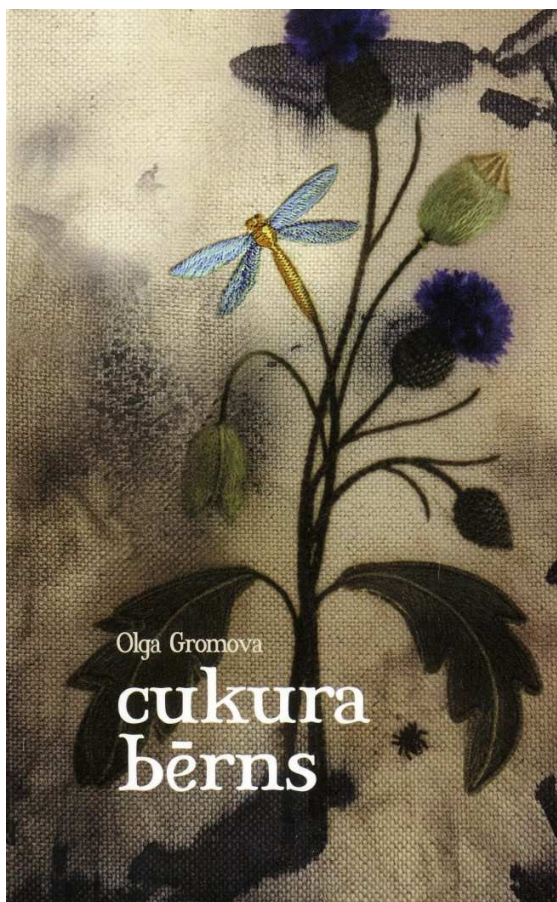
Tuvojas Reičelas Ču kāzu diena, un ir neskaitāmi iemesli, lai viņa justos kā septītajās debesīs. Viņai ir gredzens ar unikālu ovālas formas briljantu, brīnišķīga kāzu kleita, kas viņai ļoti patīk, un līgavainis, kurš ir gatavs atteikties no milzu bagātības Āzijā, lai tikai varētu viņu apprecēt. Tomēr Reičela skumst par to, ka viņas īstais tēvs – cilvēks, kuru viņa nekad nav pazinusi, – nebūs klāt, lai vestu meitu pie altāra.

Nejaušas sagādīšanās dēļ tiek noskaidrota tēva identitāte, un Reičela pēkšņi tiek ierauta neiedomājamā Šanhajas greznības pasaulē, kurā pa bulvāriem traucas ekskluzīvi un reti auto un kurā cilvēki ir ne tikai traki bagāti, bet... pasakaini bagāti.

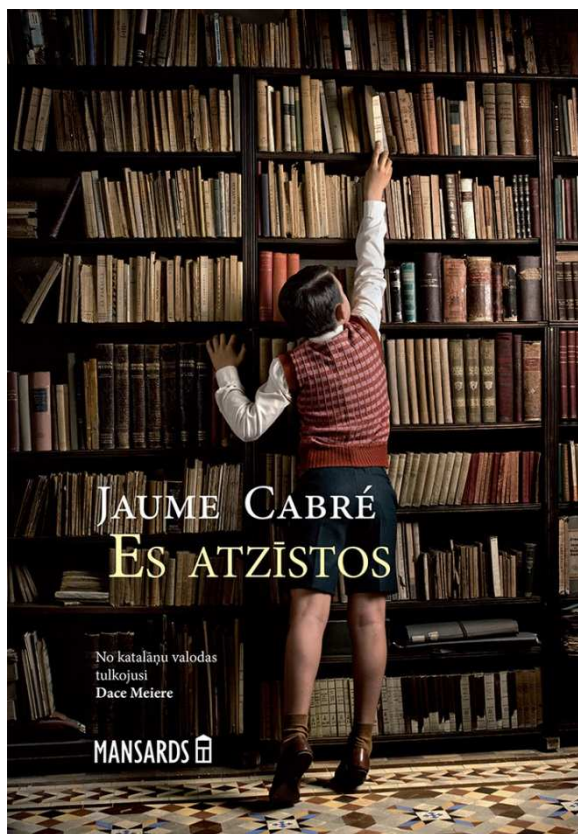

Kad ņujorkiete Reičela Ču piekrīt pavadīt vasaru Singapūrā kopā ar savu draugu Nikolasu Jangu, viņa iztēlojas pieticīgu ģimenes namu un patīkamu laiku kopā ar vīrieti, kuru cer apprecēt. Taču Niks nav atklājis draudzenei dažus būtiski svarīgus apstākļus. Pirmkārt, to, ka viņa bērnības māja līdzinās pilij, otrkārt, to, ka uzaugot viņš biežāk ir pārvietojies ar privātajām lidmašīnām nekā automašīnām, un, treškārt, to, ka viņš ir iekārotākais vecpuišs Singapūrā...

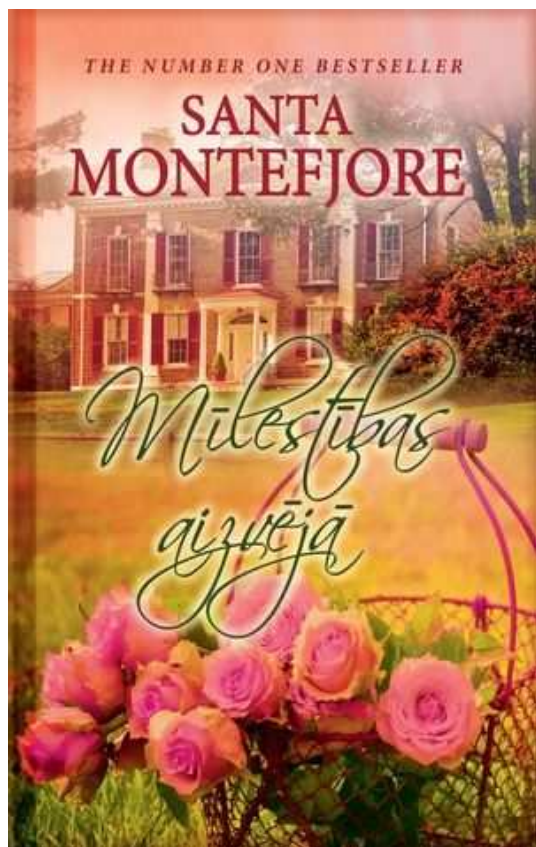
Drīz vien Reičelas iecerētais, jaukais atvaļinājums pārtop nopietnā šķēršļu joslā, ko rada mantotas bagātības, jauniegūta nauda, ziņkārīgi radnieki un sabiedrības karjeristu intrigas...

Kādas Maskavas inteliģentu ģimenes rāmā, laimīgā ikdiena piepeši tiek izpostīta. Piecgadnieces Stellas tēvs tiek apsūdzēts Dzimtenes nodevībā un apcietināts, bet meitenīti un viņas mamma izsūta uz Vidusāziju, uz Kirgīzijas stepi, kur dienu no dienas, gadu no gada jācīnās par izdzīvošanu un jāpieredz daudz ļauna. Taču viņas nesūdzas par likteni un nezaudē ticību pasaulei, uztur možu garu, jokojot, dziedot dziesmas un lasot dzeju, un viena par otru no sirds rūpējas. Un izrādās – apkārt ir daudz labu cilvēku, kas gatavi viņām palīdzēt. Šī grāmata vēsta par mazo cilvēku uzvaru pār lielo ļaunumu. Tā ir svarīga dzīves mācība, kas jāpatur atmiņā – vājais spēj uzvarēt stipro. "Cukura bērns" ir dokumentāls stāsts par krievu meitenītes Stellas Nudoļskas gaitām izsūtījumā, kur viņa kopā ar mammu pavadīja gandrīz desmit gadus - no 1937. līdz 1946. gadam. To pēc galvenās varones atmiņu stāstījuma pierakstījusi Olga Gromova, bibliotekāre, rakstniece un redaktore.

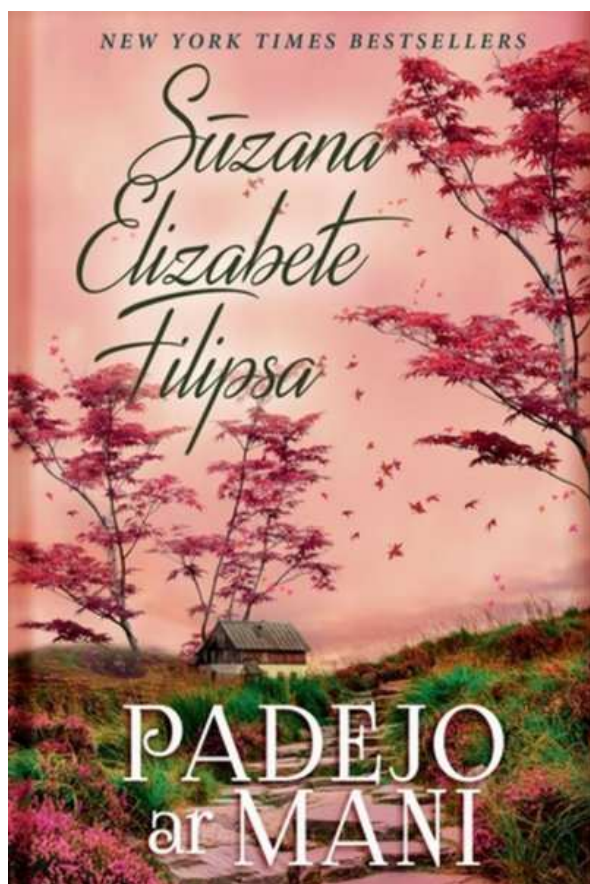

“Es atzīstos” ir gara mīlestības vēstule, ko raksta kāds, kurš gadu gadiem bijis spiests dzīvot vientulībā starp senām grāmatām un neizsūdzētiem noslēpumiem, kāds, kurš ir mīlējis neizmērojami un bez nosacījumiem, kāds, kurš jūtas vainīgs tuva cilvēka vardarbīgajā nāvē, kāds, kurš nespēj saprast ļaunumu, kas caurstrāvo visu Rietumu vēsturi.

Merigolda vienmēr ir gādājusi par citiem – aprūpējusi savus tuviniekus, vadījusi piemājas veikaliņu un bijusi sabiedrības dvēsele. Uzzinot, ka pamazām sāk zaudēt atmiņu, Merigolda krīt izmisumā. Vai tiešām viņa aizmirsīs itin visu? Savas meitas, māti un mīļoto vīru? Tomēr Merigoldas ģimene negrasās padoties un apņemas viņu atbalstīt ik uz soļa. Arī Merigoldas draugi un kaimiņi ir gatavi jebkurā brīdī sniegt palīdzīgu roku.

Apkārtējo bezgalīgās mīlestības iekļauta, Merigolda saprot, ka patiesībā ir laimīga un ka ikviens viņas dzīves mirklis bijis ārkārtīgi vērtīgs, pat ja izkritis no atmiņu mozaīkas.

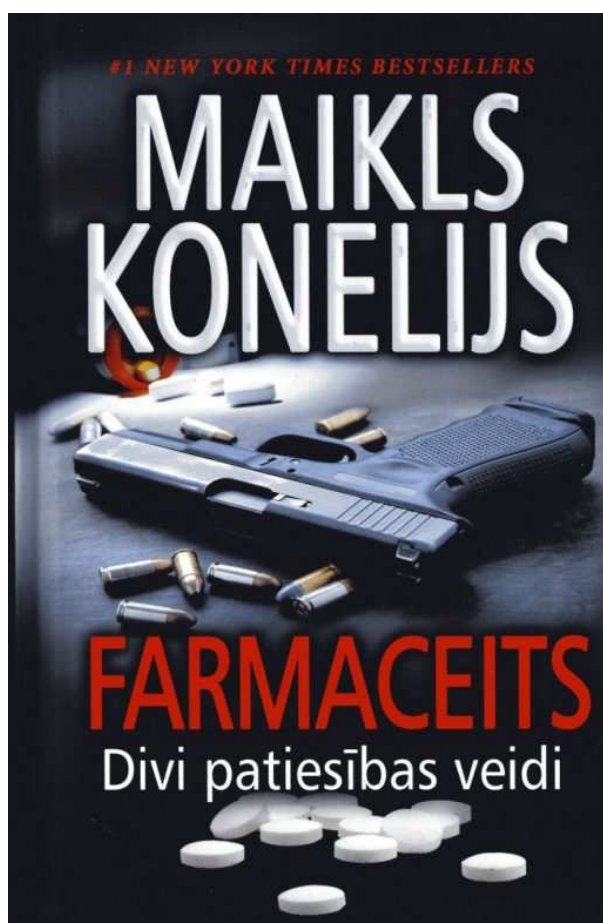

Kad Tesa Hārtsonga negaidīti zaudē vīru, viņa aizbēg itin no visa: gan no abu kopīgā mājokļa, gan no sava iemīļotā vecmātes darba, gan līdzcietīgajiem radiem un draugiem. Tesa apmetas kādā kalnu kotedžā, kur, dabas ieskauda, vēlas gūt mieru.

Drīz vien viņai uzrodas jauni kaimiņi – pievilcīgs, bet ārkārtīgi nelaipns mākslinieks un viņa skaistā sieva, kura ir gaidībās. Tesa pat nenojauš, ka viena liktenīga nakts viņu visu dzīvi apgriezīs kājām gaisā.

Vai nelaimē var atrast laimi? Vai zaudējums var nest jaunu sākumu? Tesai būs jāatrod atbildes uz daudziem jautājumiem. Skaidri viņa zina tikai vienu – ir jāturpina dejojot deju, ko sauc par dzīvi.

Šī grāmata aizkustinās ikvienu, kurš ir mīlējis.

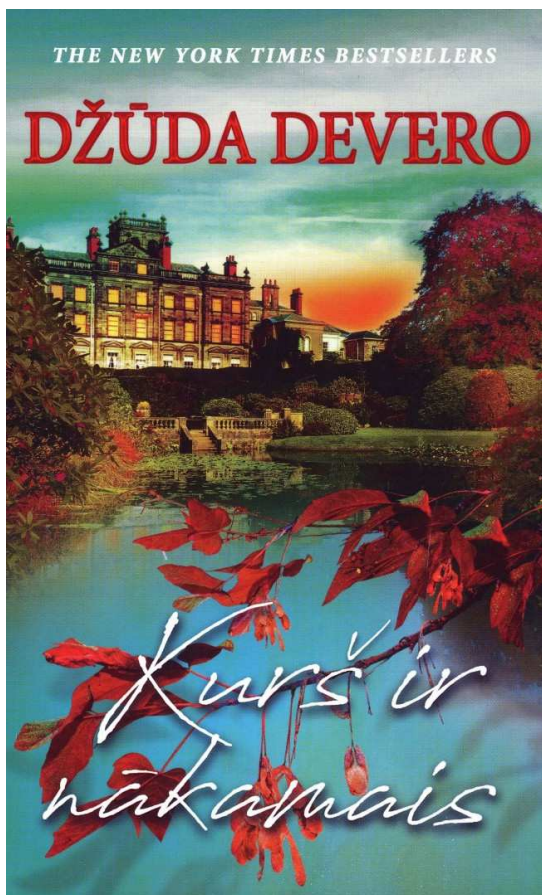
Ir divi patiesības veidi.

Patiesība, kas tevi atbrīvo.

Un patiesība, kas tevi nogalina.

Harijs Boss ir atgriezies policistu rindās un strādā Sanfernando departamentā. Viņš tiek izsaukts uz vietējo aptieku, kur mīklainos apstākļos nogalināti divi farmaceiti. Boss kopā ar kolēģiem sāk sekot pavedienu virknei, pamazām atklājot vērienīgu un ārkārtīgi bīstamu farmācijas melno tirgu.

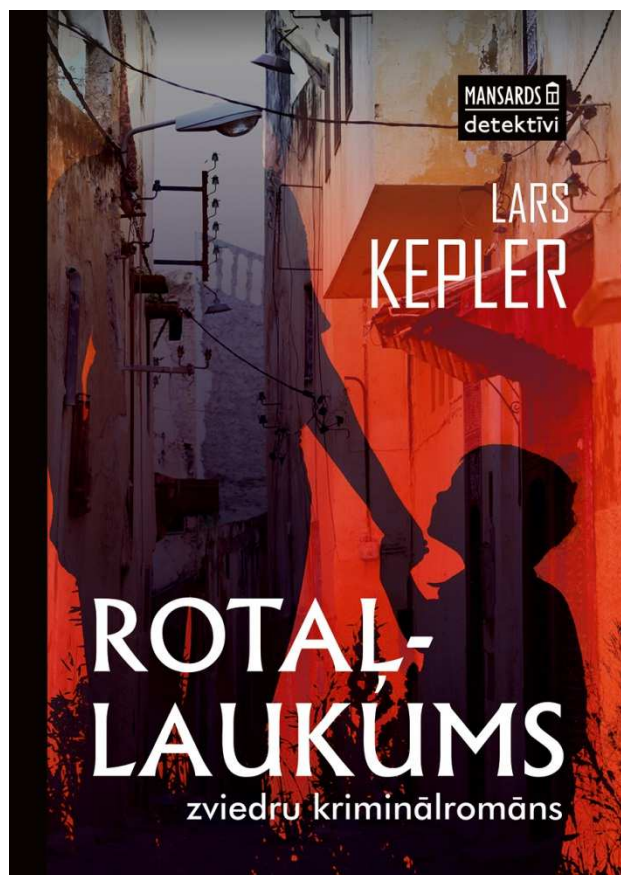
Atriebties Bosam alkst arī kāds pagātnes ienaidnieks: vīrietis, kuru viņš iesēdinājis cietumā uz mūžu. Balansēdams uz naža asmens, Boss mēģina izlavierēt caur dzīves iespēlētajām lamatām.

Lai nomainītu ierasto vidi, Sāra savai brāļameitai Keitai un abu draugam Džeksonam, sauktam arī par Džeku, noorganizē ceļojumu uz kādu ekskluzīvu muižu Anglijā. Kad viņi tur ierodas, kļūst skaidrs, ka tā nebūs parasta atpūta. Brīnišķīga lasāmviela, kas priecēs ar dzirkstošu humoru un negaidītiem sižeta pavērsieniem.

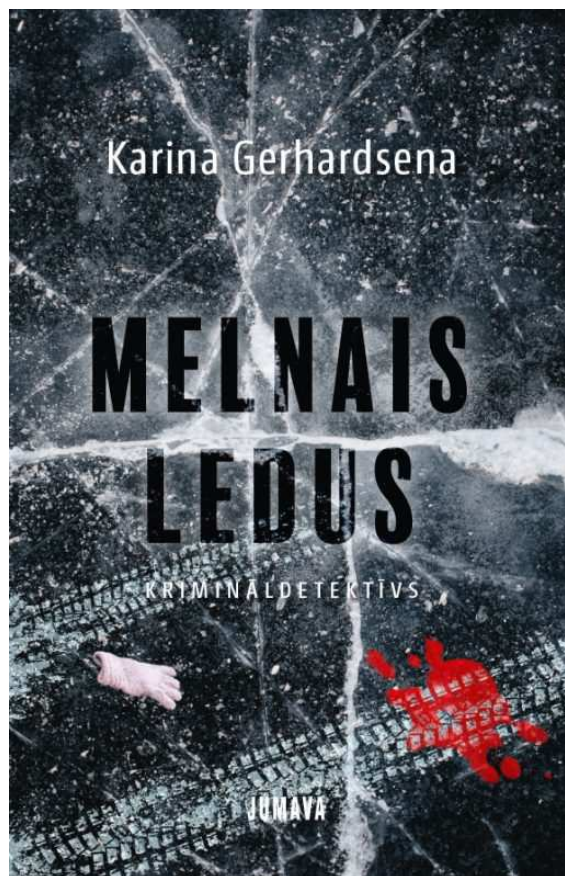
Pēc tam, kad ir notvēris vieno no bīstamākajām sērijveida slepkavām pasaulē, profesors Teo Krejs ir kļuvis par pēdējo cerību tiem, kuru bezvēsts pazudušo tuvinieku lietas policija nav spējusi atrisināt. Pie Kreja vēršas kāds izmisis pazuduša zēna tēvs, kuru ignorē gan varasiestādes, gan sabiedrība. Lai gan policija lietu ir slēgusi, Krejs piekrīt vēlreiz soli pa solim pārlūkot faktus. Viņš sāk pētīt pavedienus, kas likumsargiem nav šķituši nozīmīgi: bērnu zīmējumus, kurā attēlots kāds noslēpumains Rotaļlietu vīrs. Pamazām vien Kreja priekšā atklājas satricinošu slepkavību algoritms, kurš vēl nebūt nav noslēdzies...

Autoru pāris, kurš radījis slaveno detektīvu sēriju par izmeklētāju Jonu Linnu (latviski jau iznākuši romāni “Hipnotizētājs” un “Paganīni līgums”), piedāvā pārdabisku pasaules trilleri.

Leitnante Jasmīne Paskāla-Andersone vada kaujas operācijas Kosovā. Kādas apšaudes laikā Jasmīne tiek smagi ievainota. Viņas sirds uz 1 minūti un 40 sekundēm apstājas. Kad viņa atgriežas dzīvē, viss, par ko viņa spēj domāt, ir kāda ostas pilsēta.

Jasmīne cīnās ar kara radītajām sekām, cenšas dzīvot normālu dzīvi un rūpēties par savu dēlu, līdz notiek nelaime. Pēc smagas avārijas ārstiem uz brīdi jāapstādina bērna sirds, lai glābtu viņa dzīvību. Jasmīne saprot — ja Dante viens pats nokļūs ostas pilsētā, viņš nekad no tās neatgriezīsies. Viņa zina, ka otrā pusē ir bīstama pasaule. Un visbaisākā vieta tajā ir Rotallaukums.

Ziemā uz slidena ceļa notiek traģisks negadījums — dziļā gravā nogāžas automašīna.

Vīrietis, kurš traucas pa sniegotajiem ceļiem. Sieviete, kura uzticējusies un iekāpusi svešinieka mašīnā. Mīlnieki, kas brauc meklēt nošķirtu tikšanās vietu. Viņi visi ir braukuši gar to pašu gravu.

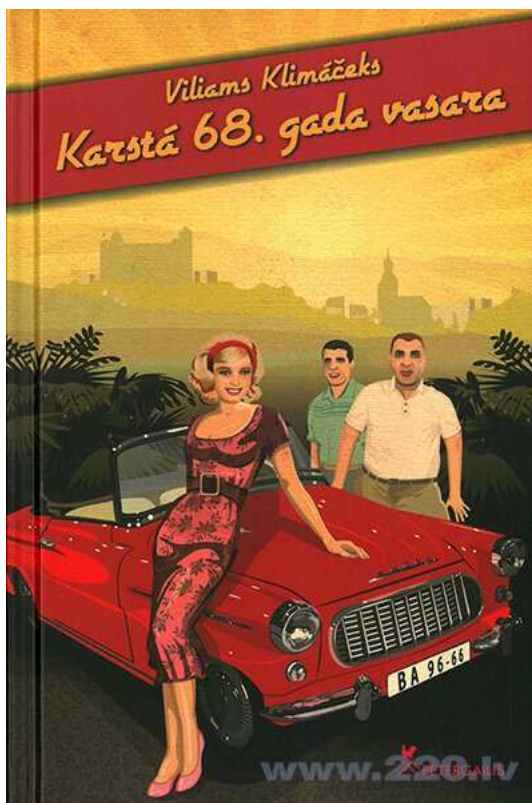
Kad avarējušo un pilnīgi apsnigušo mašīnu pēc četrām dienām atrod, atklājās, ka upuris ir miris milzīgās mokās.

Nezinot cits cita eksistenci, varoņi tiek iesaistīti vardarbības spirālē, un, kaut arī neviens no viņiem nezina visu patiesību, kāds zina pietiekami, lai pastāstītu stāstu.

“Melnais ledus” ir aizraujošs psiholoģiskais trilleris, kurā nekas nav tā, kā šķiet. Vaina, naidis un iznīcība ir degviela, kas turpina virzīt šo stāstu uz priekšu un rada atriebības saldo garšu.

Amerikas koledžas studente Šarlī Senklēra vēlas uzturēšanos Eiropā izmantot, lai atrastu māšīcu Rozu, kas ir pazudusi bez vēsts. Londoniete Evlina Gārdinere Pirmā pasaules kara laikā piepildīja savu karstāko vēlēšanos un palīdzēja savai valstij – bija angļu spiedze okupētās Francijas teritorijā – un tagad mokās sirdsapziņas pārmetumos par mūža garumā pieļautajām kļūdām. Pirmā abu tikšanās neizvēršas laipna, bet nākamajā rītā tiek pieņemts lēmums – Šarlī un Eva, kā arī viņas izdarīgais un valdzinošais palīgs Finns Kilgors dosies uz Franciju. Sākas piedzīvojumiem, humora un romantikas dzirkstīm un skaudriem notikumiem piepildīts ceļojums, kura neatņemama sastāvdaļa ir Šarla Bodlēra dzeja. Pamazām šķetinās atmiņu kamols, atklājot apņēmīgu, nelokāmu un nesalaužamu sieviešu lomu vēsturē.

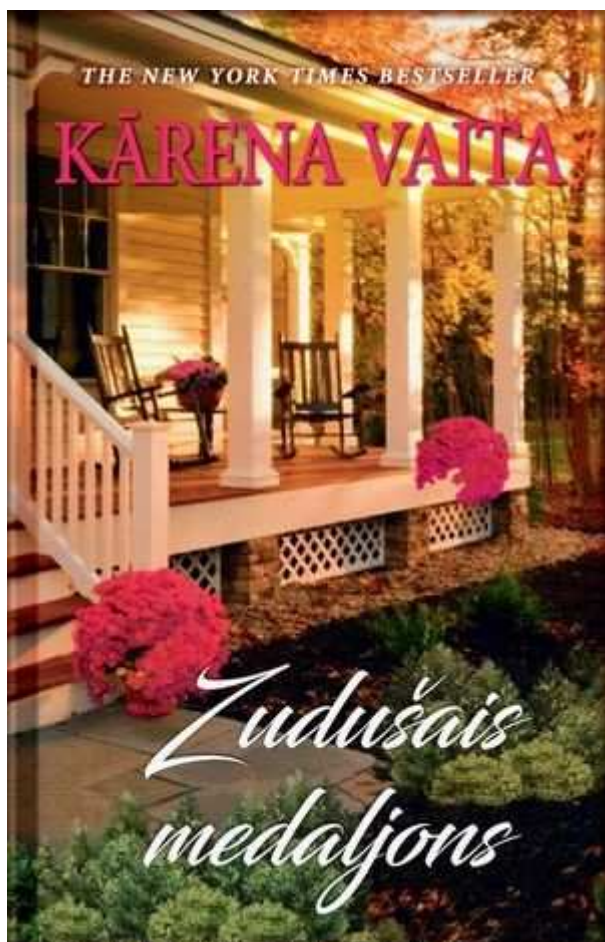

Romāns "Karstā 68.gada vasara" ir veltīts 1968.gada traģiskajiem notikumiem Čehoslovākijā, kad valstī iebruka padomju karaspējs, apspiežot vietējās valdības centienus reformēt un liberalizēt esošo komunisma režīmu. Iecerētās reformas, kas bija pazīstamas ar nosaukumu "Prāgas pavasaris" saistījās ar centieniem izveidot sociālismu ar "cilvēcīgu seju". "Prāgas pavasara" reformas viesā lielas cerības Čehoslovākijas sabiedrības noskaņojumā, īpaši radošās inteliģences un jaunatnes vidū, jo gaisā virmoja brīvības un uzdrīkstēšanās vēsmas. "Karstā 68.gada vasara" detalizēti atklāj okupācijas radītās sekas, sākot no jauniešu nākotnes sapņu sagrāves, ekonomikas stagnācijas līdz totālai sabiedrības cenzūrai. Romāna sižets ir balstīts uz patiesiem faktiem.

Džeina un Mārnija jau kopš bērnības ir nešķiramas. Viņas visu daļa uz pusēm. Viņas zina itin visus savus noslēpumus. Taču Mārnija iepazīstas ar Čārlzu – un attiecības mainās. Tāpēc, ka Džeina uzreiz vai gandrīz uzreiz sajūt nepatiku pret viņu – tik veiksmīgu, glancētu, pašapmierinātu vīrieti, kurš prot un grib iepatīties ikvienam... izņemot Džeinu. Un, kad Mārnija apjautājas par draudzenes attieksmi pret Čārlzu, Džeina izšķiras par saviem pirmajiem, nelielajiem un gluži nevainīgajiem meliem.

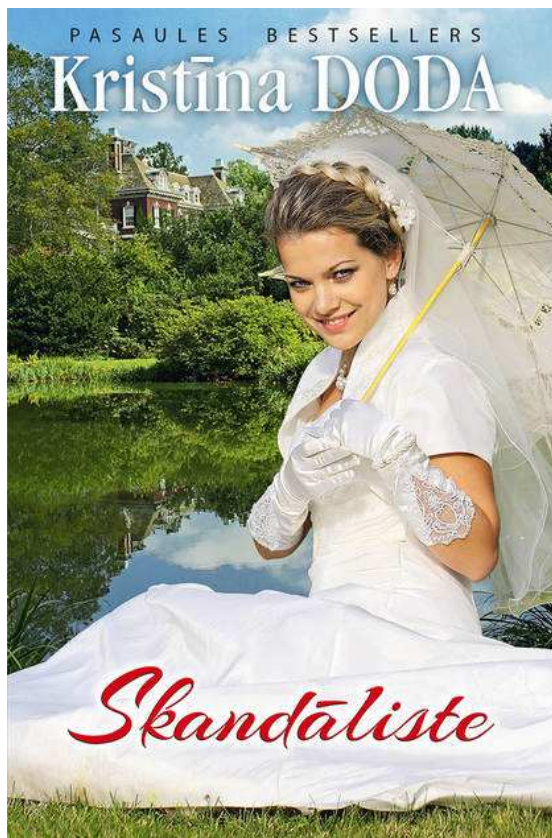
Galū galā pat labākās draudzenes mēdz šo to paturēt pie sevis. Bet, ja Džeina būtu godīga, var gadīties, ka viņas draudzenes vīram paveiktos vairāk... Jo pirmie meli nekad nav pēdējie. Tas ir tikai sākums. Tie rada nākamos melus, bet tie – atkal nākamos, un šī ķēdīte nepielūdzami aug... novedot līdz traģiskam finālam... līdz katastrofai.

Zudušais medaljons ir otrais romāns Tredstrītas sērijā, kas ieguvusi kulta statusu. Miljoniem lasītāju jau ir iemīļojuši nekustamā īpašuma mākleri Melāniju Midltoni, kura aizraujas ar vēsturiskajām mājām un to noslēpumiem. Šajās grāmatās harmoniski savijas romantika un pagātnes mistērijas, un tās ir izlasāmas vienā elpas vilcienā.

Pasauleslavenā rakstniece Kārena Vaita ir uzrakstījusi 27 romānus, kas izdoti divos miljonos eksemplāru un tulkoti piecpadsmit valodās. Viņa ir daudzkārtēja Amerikas labākā mīlestības romāna autora balvas ieguvēja. Starp Vaitas grāmatām ir arī tādi New York Times bestselleri kā Lidojuma trajektorija, Vēlmju koks un Laika upes krastos.

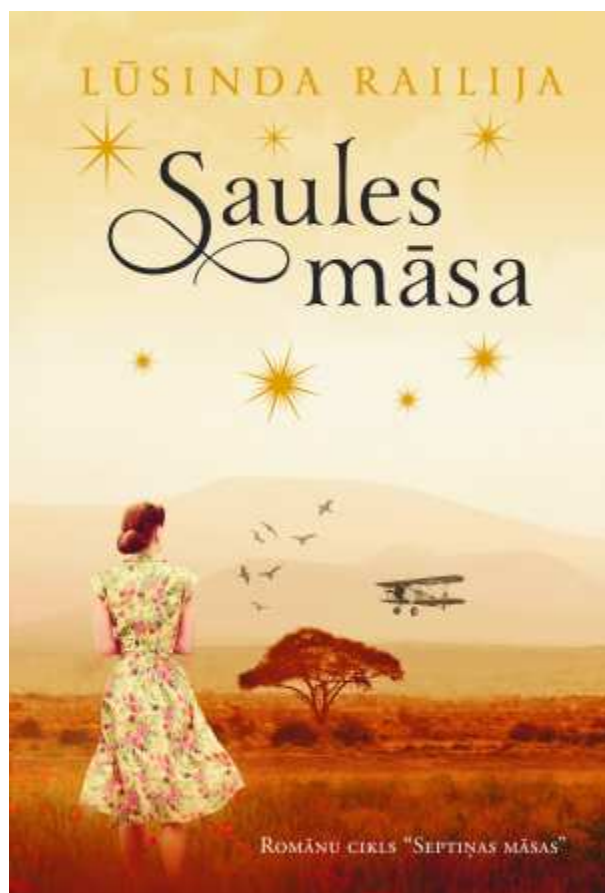

Neaizmirstams skandāls satricina Londonas smalkās aprindas. Tas sagrauj Džeinas Higenbotemas reputāciju un neatgriezeniski izjauc viņas precību plānus. Turklāt viņa ir iemantojusi ienaidnieku – bagāto un ietekmīgo lordu Blekbērnu. Džeina patveras laukos un ziedo sevi pavadones un guvernantes misijai. Pēc desmit gadiem Džeinai ir jāatgriežas Londonā, lai pavadītu savu skaisto māsasmeitu uz pirmo debijas balli...

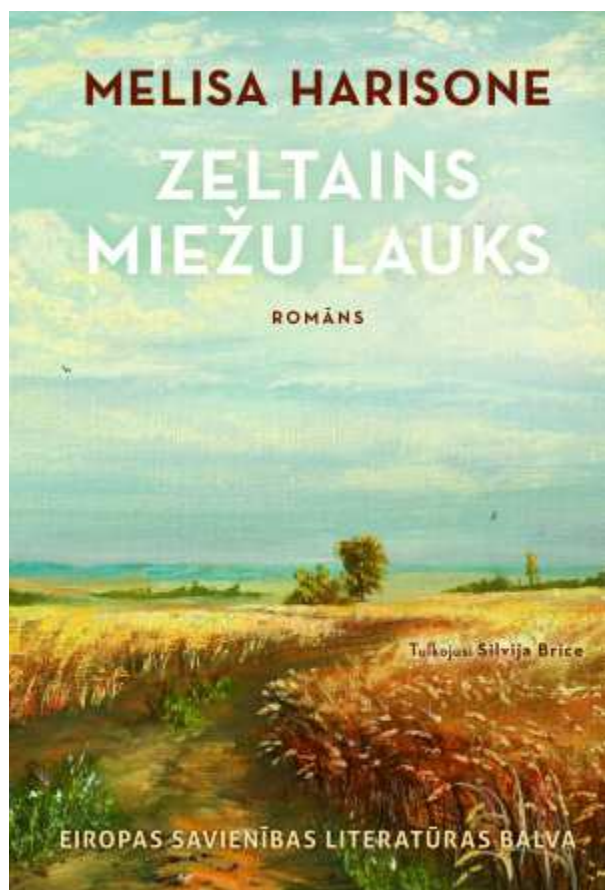
Latvijas lasītājam Kristīnas Dodas vārds ir labi zināms. Vairāk nekā divdesmit gadu laikā ir izdoti daudzi aizraujoši mīlestības un pikantu dēku romāni, par Itālijas vīndaru kaislībām pat triloģija **Nozagtie skūpstī, Rozā briljanta noslēpums** un **Nodevība Beltērā**. Kristīnas Dodas talants aizrauj elpu un paceļ lasītāju nesasniedzamos augstumos.

Kad advokātei Lizijai Kicakisai piezvana kādreizējais studiju biedrs Zaks Greisons – tagad veiksmīgs uzņēmējs un miljonārs –, viņa saprot, ka noticis kaut kas ārkārtējs. Zaka sieva Amanda ir brutāli noslepkavota, un aizdomās tiek turēts viņš.

Apkārtējiem šķiet, ka Elektrai d'Aplijēzai ir viss: būdama pieprasīta modele, viņa ir skaista, bagāta un slavena. Taču tas ir tikai ārējais iespaids. Elektras trauslo garīgo pasauli ir satricinājusi mīlotā tēva – noslēpumainā miljardiera Pā Solta, kā viņu dēvēja adoptētās meitas, – nāve. Cenšoties nomākt bēdas, Elektra pievēršas alkoholam un narkotikām, un tuvinieki satraucas par viņas veselību. Tad Elektra saņem vēstuli no svešinieces, kura apgalvo, ka ir viņas vecmāte... 1939. gadā Sesilija Hantlija-Morgana no Ņujorkas ierodas Kenijā, lai dziedētu salauzto sirdi, un apmetas pie savas krustmātes – slavenās Laimīgās ielejas kopienas pārstāves, kura dzīvo krāšņā Naivaša ezera krastā. Tur Sesilija iepazīstas ar Bilu Forsaitu, izdaudzīnātu vecpuiši un lopu audzētāju, kurš uztur ciešu saikni ar lepno masaju cilti. Kad Sesilija uzzina šokējošu jaunumu, viņai nav daudz izvēles iespēju, turklāt tuvojas karš. Viņa pārceļas uz Vandžohi ieleju, bet jūtas viena un pamesta, līdz kādu dienu tuvējā mežā satiek jaunu sievieti, kurai dod solījumu, kas būtiski izmaina visu viņas turpmāko dzīvi...

ES literatūras balvas laureāts

“Jo lauki ir mūžīgi, mūsu dzīve ir vienīgā lietu kārtība, un es darīšu visu, ko vajadzēs, lai to nosargātu.” 1933. gada rudens ir visskaistākais, kādu Edija Meitere spēj atcerēties, lai gan Pirmā pasaules kara ēna joprojām gulst pār laukiem ap viņas mīlotajām mājām – Gobu fermu. Kad no Londonas ierodas dzirkstošā Konstānce Ficallena, lai ievāktu materiālus un rakstītu par gaistošām lauku tradīcijām un ticējumiem, viņa ieinteresējas par četrpadsmitgadīgo Ediju un izrāda tai laipnību un uzmanību, kādu meitene iepriekš nav piedzīvojusi. Tomēr aiz pievilcīgās svešinieces ārienes slēpjas kas vairāk. Tuvojoties ražas laikam, pieaug arī apkārtnes iedzīvotāju dzīves spriedze, un Edijai ir jāatrod veids, kā uzticēties savai iekšējai balsij un paglābties no nelaiemes.

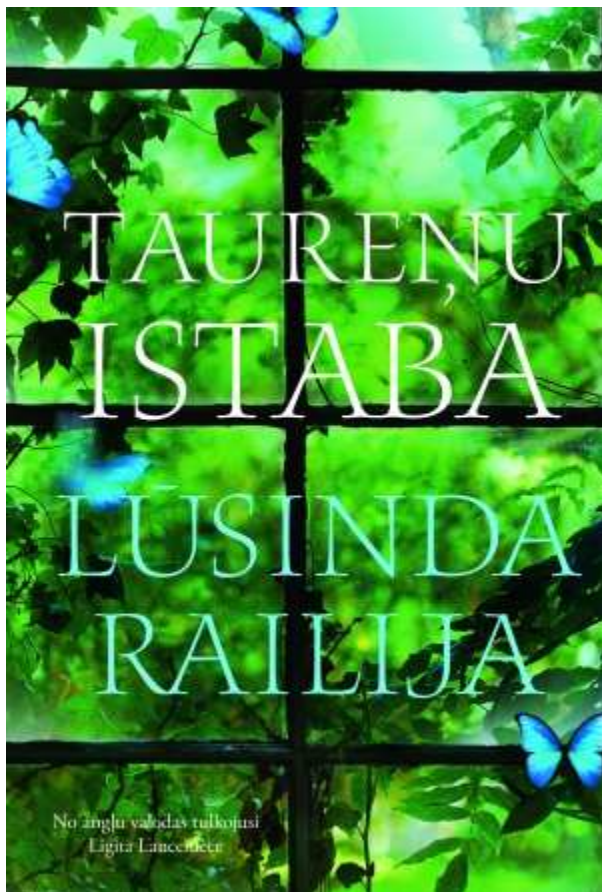
SOFIJA LUNDBERJA

Sarkanā adrešu grāmatiņa

ROMĀNS

Cilvēka mūžs ietver sevī daudz mīlestības, laimes un arī skumju. Ja vien mēs atvēlam laiku to uz klausīt... Dorisai ir deviņdesmit seši gadi, un viņa viena mitinās savā dzīvoklī Stokholmā. Vienīgā pārmaiņa vienmuļajā dzīvē ir aprūpētāju apciemojumi un iknedēļas sarunas skaipā ar māsasmeitu Dženiju tālajā Amerikā. Visu dzīvi – kopš 1928. gada – Dorisai ir piederējusi sarkana adrešu grāmatiņa, kurā tika ierakstīti to cilvēku vārdi, ko savas dzīves laikā viņa ir sastapusi. Lielākā daļa vārdu adrešu grāmatiņā tagad ir pārsvītroti, šie cilvēki ir miruši. Līdz kādu dienu, šķirstot adrešu grāmatiņu, Dorisa nolemj uzrakstīt par šiem cilvēkiem un notikumiem, lai Dženija varētu mantot viņas stāstu. "Sarkanā adrešu grāmatiņa" ir aizkustinošs stāsts par mīlestību, kas aptver veselu mūžu un paņem lasītāju līdz ceļojumā uz aizgājušo laiku Parīzi, Ņujorku un Stokholmu.

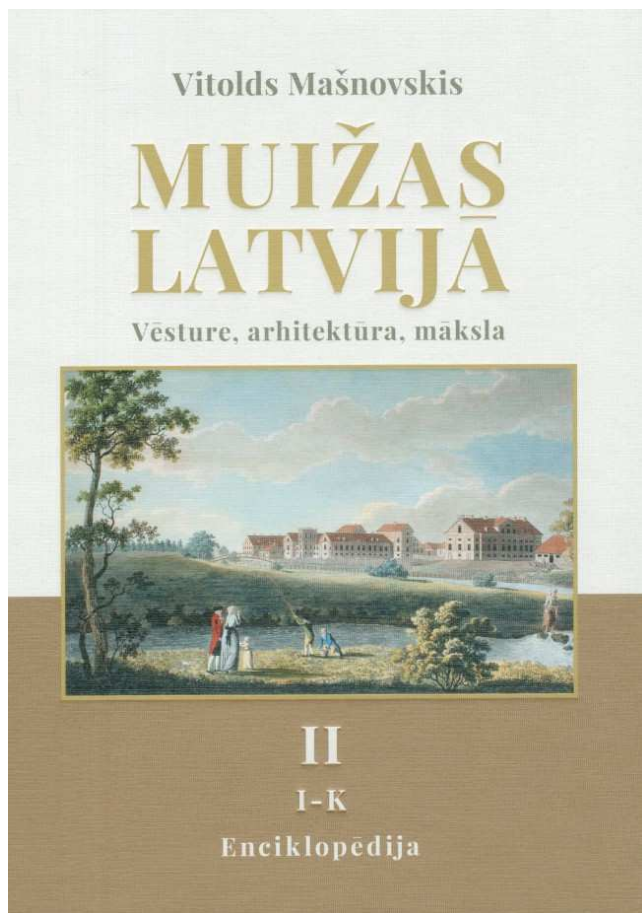
Pozijai Montegjū tuvojas septiņdesmitā dzimšanas diena. Viņa vēl aizvien dzīvo Admirāļnamā - skaistā ģimenes mājā gleznainā Safolkas apvidū. Te viņa ir aizvadījusi pasakai līdzīgu bērnību, kopā ar mīļoto tēvu ķerot taureņus, un te uzauguši arī viņas bērni. Lai arī apkārtnē saistās ar daudzām atmiņām un mājai līdzās ir burvīgs dārzs, Pozija saprot, ka ir pienācis laiks Admirāļnamu pārdot, jo ēka pamazām brūk. Pozijai jāpieņem smags lēmums. Tad viņas dzīvē negaidot uzrodas cilvēks no pagātnes – Fredijs, viņas pirmā mīlestība, kurš pirms piecdesmit gadiem viņu pameta, atstājot ar salauztu sirdi. Pozijai šobrīd nav viegli – māc raizes par namu un dēliem –, tāpēc pirmajā brīdī viņa ir visai atturīga pret Fredija centieniem atjaunot attiecības. Viņa nenojauš, ka Fredijs un arī Admirāļnamas glabā kādu briesmīgu noslēpumu...

“Esmu čakli mācījusies, strādājusi un godkāriģi tiekusies uz priekšu gandrīz piecpadsmit gadus, turklāt to visu darījusi labprātīgi. Bet tagad ir iestājies apjukums. Vai tas ir viss? Vai manā dzīvē nekā jauna vairs nebūs? Man vajag iedvesmu, paraugus, praktiskus padomus! Man vajag motivējošas sievietes, kuras spēj parādīt ceļu!” Mia Kankimeki sēž lidmašīnā, kas dodas uz Kilimandžāro. Viņu nomāc bailes, taču viņai ir jānokļūst savannā, jo turp savulaik devās arī drosmīgā Karena Bliksena, kad bija nonākusi dzīves krustcelēs. Un tas ir tikai pirmais solis! Meklējot iedvesmojošu sieviešu atstātās pēdas, Mia lidos uz Japānu dziedēt depresiju, klaiņos pa Florenci, smeļoties spēku no renesanses laika gleznotājiem, cīnīsies ar prokrastināciju Normandijā, mācīsies kompakti sapažņot ceļasomu un galu galā – mēģinās saprast dzīvi. Kas ir šīs sievietes, kurām Mia seko? Rakstnieces, mākslinieces, pētnieces, nomāktas vecmeitas un augstmaņu sievas. Izabella Bērda, Mērija Kingslija, Lavīnija Fontana, Jajoi Kusama un citas. Sievietes, kuras aizvedīs Miu galvu reibinošā ceļojumā cauri gadsimtiem un pāri visai pasaulei.

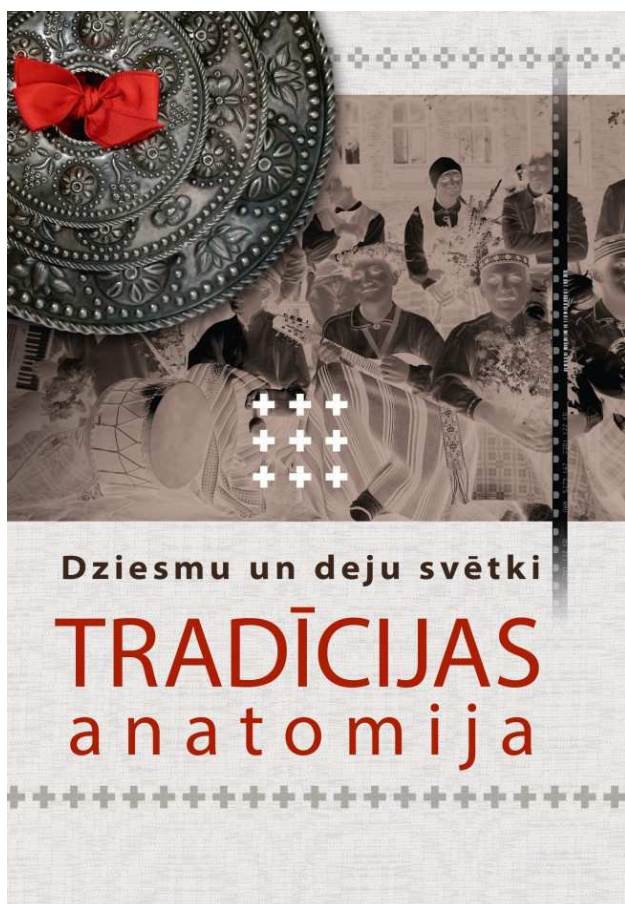

Deviņu gadu vecumā Jāna pamostas slimnīcā, neatminoties itin neko no tā, kas viņas dzīvē noticis iepriekš - nedz savus vecākus, nedz vārdu. Laimīgā kārtā meiteni savā ģimenē pieņem ietekmīgs prokurors. Pēc divdesmit gadiem nu jau talantīgās prokurores Jānas Berzeliusas pārziņā nonāk imigrācijas departamenta ierēdņa slepkavība - šķietami ātri tiek atrast arī aizdomās turamais, taču izmeklēšana aizved Jānu ar komandu pie daudz vērienīgāka un tumšāka nozieguma tīkla, kā viņi sākotnēji domājuši. Tomēr Jānas dzīvē šai izmeklēšana ir daudz lielāka nozīmē - gluži tāpat kā noziegumu pastrādājušajam, arī viņas skaustā iegriezts neizprotams vārds. Soli pa solim Jāna sāk atcerēties savu dzīvi pirms nokļūšanas Berzeliusu ģimenē...

Autora mērķis ir veidot vairāku sējumu enciklopēdiju, kurā, apkopojot muižu izpētes materiālu arhīvu un fotofiksāciju, koncentrētā veidā atspoguļota Latvijas muižu vēsture, arhitektūra un māksla.

Orais enciklopēdijas sējums aptver 93 muižas alfabētiskā secībā. Vispirms tiek dota muižas atrašanās vieta un ekonomiskais raksturojums, tad īsa īpašnieku vēsture, akcentējot muižas pirmsākumus un beigas. Seko kungu mājas vai pils būvēsture un saimnieciskās apbūves ansambla un parka raksturojums. Attēlu paraksti divās valodās sniedz iespēju ar izdevumu iepazīties arī vācu valodā lasošam interesentam. Izdevuma beigās apkopoti attēlu parakstos lietotie saīsinājumi, izmantotie avoti un literatūra.

Kolektīvā monogrāfija "Dziesmu un deju svētki. Tradīcijas anatomija" veltīta mēroga ziņā plašākajai, simboliem un emocijām bagātajai, daudzu apbrīnotajai Latvijas tautas tradīcijai. Tajā raksturotas Dziesmu un deju svētku un ar tiem saistītās tautas mākslas kustības dinamiskās izpausmes mūsdienu Latvijas mainīgajā kultūrvidē, analizēti tradīcijas pārmantošanas tiesiskie, finansiālie, sociālie, izglītības un citi priekšnosacījumi. Īpaša uzmanība veltīta tradīcijas īstenotāju kopienas daudzveidīgās, dažkārt savstarpēji pretrunīgās pieredzes izpētei. Veiktā teorētiskā un empīriskā izpēte ļauj modelēt dažādus tradīcijas pārmantošanas scenārijus nākotnē.

Uzzini, ko patiesībā domā tavš bērns, teikdams: “Skat, ko es izdarīju!”, “Bet es neesmu noguris” vai “Man ir neērti.”

Šajā grāmatā ir aplūkotas vairāk nekā 100 ikdienas situācijas, un tā palīdzēs tev atšifrēt bērna uzvedību, izprast tās psiholoģiskos iemeslus un reaģēt atbilstoši un pārlicināti. Tu noskaidrosi, kādi sasniegumi gaida tavu bērnu vecumā no 2 līdz 7 gadiem un kā tikt galā ar tādām nopietnām problēmām kā emociju izvirdumi, brāļu/māsu sāncensība, miega traucējumi, drošība internetā un vēl vairāk. Ieklausies sava bērna visdziļākajās domās un kļūsti par tādu vecāku, kāds vienmēr esi gribējis būt!

pasākumu vadīšanas māksla

KĀ TO APGŪT
UN LIETOT
JEBKURĀ AR
UZSTĀŠANOS
SAISTĪTĀ JOMĀ

ZIGMUNDS FREIBERGS

Zigmunds Freibergs ir pieredzējis un Latvijā populārs pasākumu vadītājs, kā arī Izglītības un attīstības centra “EGO” pasniedzējs, kurš jau 4 gadus māca pasākumu vadīšanu kultūras darbiniekiem, bibliotekāriem, pedagogiem un citiem interesentiem. Apkopojis 16 gadu laikā apgūtās teorētiskās un praktiskās zināšanas, viņš ir uzrakstījis savu pirmo grāmatu – pirmo mācību līdzekli latviešu valodā par pasākumu vadīšanas principiem. Jūs uzzināsi: • Kas ir svarīgākais pasākumu vadīšanā? • Kāpēc tieši tas ir svarīgākais? • Kā ar to attīstīt un pilnveidot pasākumu vadīšanu? Šī ir neaizvietoājama rokasgrāmata esošajiem un topošajiem kāzu, jubileju, korporatīvo un citu veidu pasākumu plānotājiem un vadītājiem, jo palīdzēs organizēt oriģinālus, gaumīgus un aizraujošus pasākumus, izveidot to scenārijus, plānus, saturisko un vizuālo noformējumu. Grāmata noderēs ikvienam, kas ikdienā komunicē ar lielākām auditorijām: prezentē, pasniedz, vada sapulces un tamlīdzīgi. Ar tajā sniegtajām zināšanām, izpratni un padomiem varēs īstenot oriģinālas un neaizmirstamas uzstāšanās.

Grāmatā meklētas atbildes uz daudziem neērtiem jautājumiem Latvijas vēsturē: kāpēc vācbaltieši ir izslēgti no latviešu vēsturiskās atmiņas un tiek asociēti ar ļaunajiem baroniem, kāpēc Latvijas Republikas vara nenovērtēja vācbaltiešu nopelnus cīņā pret boļševikiem, kāpēc latvieši līdz pat 1940. gadam par galveno eksistenciālo draudu uzskatīja Vāciju, vāciešus un vācbaltiešus, nevis Krieviju .

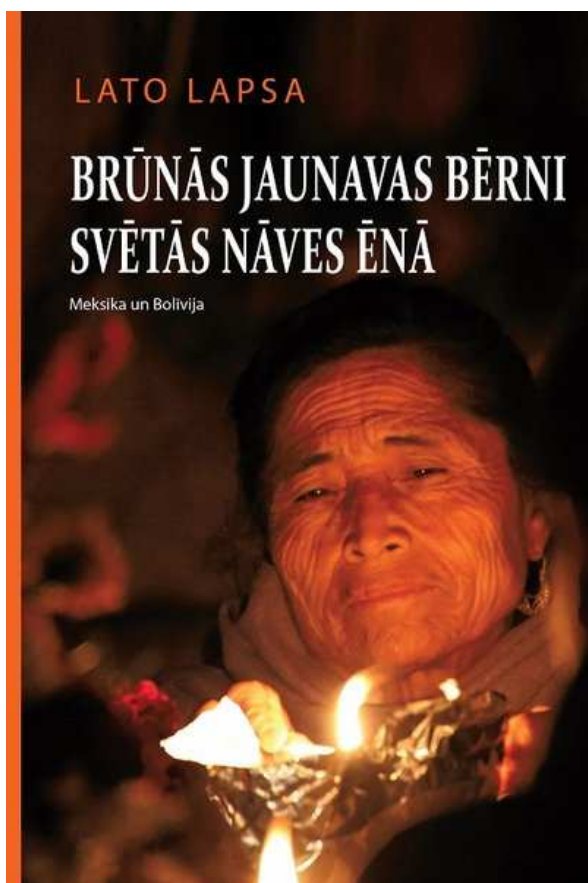
Vēstures zinātņu doktora, Latvijas Valsts vēstures arhīva vadošā pētnieka Jāņa Šiliņa un žurnālista Māra Zandera grāmata "Kēpīga tēma. Latvieši – boļševiku balsts?" veltīta Latvijas vēstures neērtiem jautājumiem, par kuriem nereti klusē. Kāpēc latvieši 20. gadsimta sākumā bija tik kreisi? Kāpēc boļševiku spicē Padomju Krievijā pēc 1917. gada Oktobra apvērsuma bija tik daudz latviešu un kāpēc izveidojās latviešu kliķe čekā? Kāpēc latviešu strēlnieki kļuva "sarkani" un vai viņi tiešām bija Ļeņina gvarde? Kas īsti bija Jukums Vācietis un ko patiesībā gribēja Pēteris Stučka? Jānis Šiliņš uzskata, ka vēsturē vispār nevajadzētu būt "neērtām tēmām", kas tikai rada nevajadzīgas bailes vai kompleksus. Grāmata iznākusi sērijā "Latvijas vēstures mīti un versijas" un domāta visiem, kas interesējas par vēsturi. Tajā ir bagātīgs vizuālais materiāls, plaša atsauču sistēma un ieteicamās literatūras saraksts.

“Šajā pasaules daļā augša un apakša ne vienmēr ir labi un viegli atšķirama — tāpat kā labais

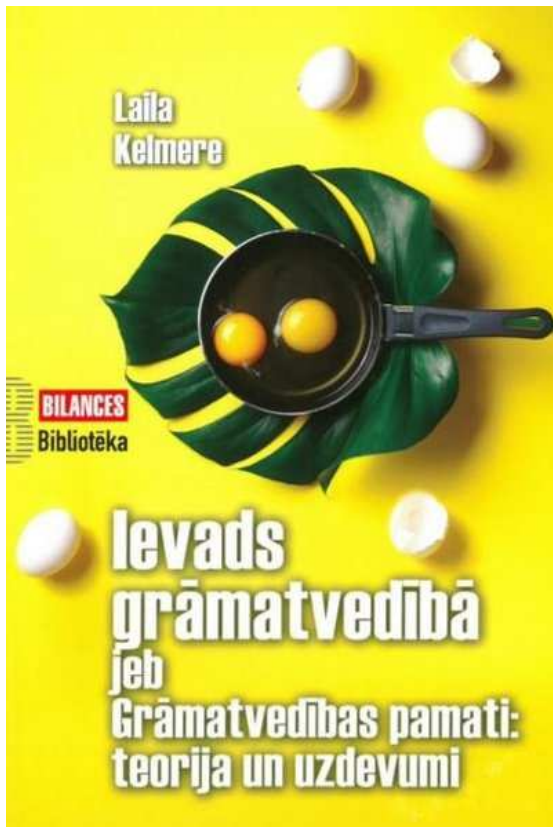
un ļaunais, pareizais un nepareizais, prātīgais un trakais, prieki un ciešanas, jā, jā, pat dzīve un nāve. Mirušie šeit bieži vien ir dzīvāki pat visiem dzīvajiem — un otrādi. Kur gan vēl notikt pasaules grandiozākajiem kapu svētkiem, ja ne šeit. Miljoni cilvēku pielūdz Svēto Nāvi, lai tā palīdzētu ikdienas dzīvē. Bandīts un izvarotājs te kļūst par tautas svēto. Vēsture te ir tāda, ka daudzi joprojām nevar skaidri pateikt — kur ir nācija un kur tās ienaidnieki. Kuri ir tie mirušie, kas jāatceras un jāgodina, un kuri ir tie, kam jāpaliek neuzskaitītiem bezvārda kapos. Burvju liāna un kokas krūms, sudraba kalns un simti kartupeļu šķirņu, brūna Jaunava Marija, svētais lopu zaglis un vēl svētākais Jānis Zaldāts, pirms simt gadiem notikusi revolūcija, kuras atskaņas jūtas joprojām, Ķe Gevaras pēdējais maršruts, mirušie, kas reizi gadā atnāk paciemoties un pamieloties ar ēdiena smaržu, un desmiti tūkstoši kritušo nerimstošajos narkotiku karos. Tā visa ir šejienes realitāte. Como Mexico no hay dos! — “Nav otras tādas kā Meksika!” mēdz sacīt paši meksikāņi. To pašu var teikt arī par Bolīviju. Otru tādu patiešām nav.”

Lato Lapsa

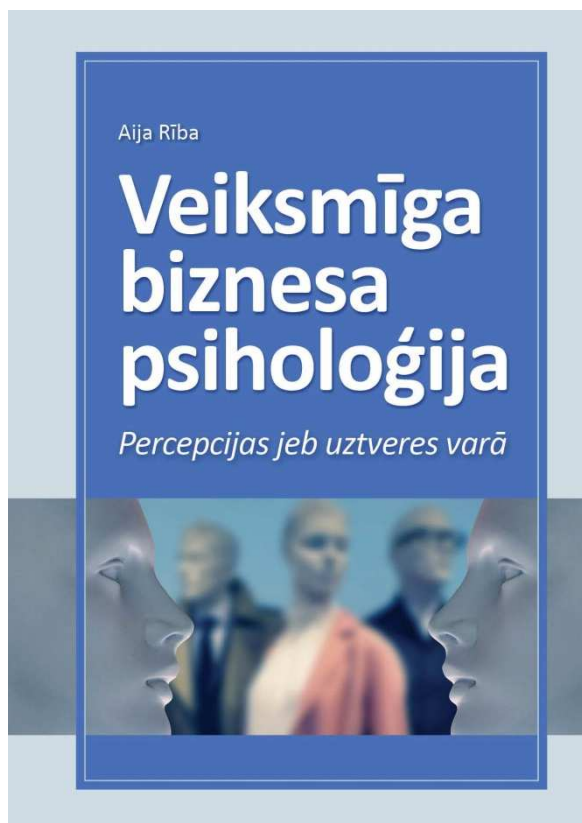

Atzīmējot Latvijas Neatkarības kara simtgadi, kā arī simts gadus kopš Lāčplēša Kara ordeņa izveidošanas, iecerēts izdot bagātīgi ilustrētu oriģinālu avotpētniecisku grāmatu “Par Latviju.

Lāčplēša Kara ordenis, tā kavalieri un Lāčplēša diena”. Tā veltīta Lāčplēša Kara ordeņa vēsturei, tā saņēmējiem - ordeņa kavalieriem un Lāčplēša dienas tradīcijas vēsturei. Grāmatas nosaukums tieši atspoguļo Lāčplēša Kara ordeņa devīzi – “Par Latviju”.

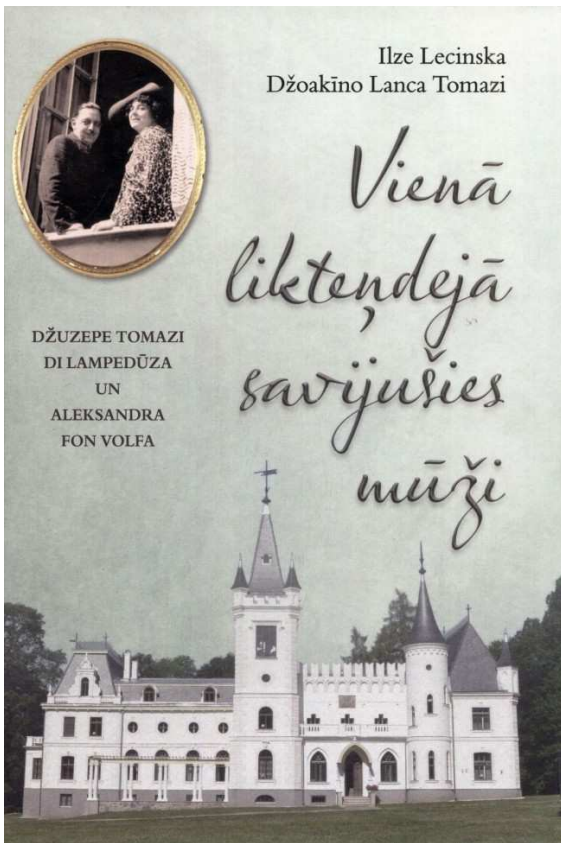
Šī grāmata paredzēta kā mācību un izziņas līdzeklis, lai nostiprinātu zināšanas un iemaņas grāmatvedības pamatos. Tajā ietverti piemēri, kas paskaidro atsevišķus grāmatvedības uzskaites pamatelementus, un uzdevumi ar atrisinājumiem. Materiāls veidots tā, lai pakāpeniski nostiprinātu iemaņas grāmatvedības uzskaites pamatprincipos. Izpētot grāmatā iekļautos piemērus un izpildot uzdevumus, var gūt praktiskas iemaņas aktīvu un pasīvu klasificēšanā, grāmatošanā, bilances un peļņas vai zaudējuma aprēķina (klasificēta pēc izdevumu veidiem) sagatavošanā, kā arī gūt priekšstatu par grāmatvedības uzskaites nepieciešamību un pielietojamību.

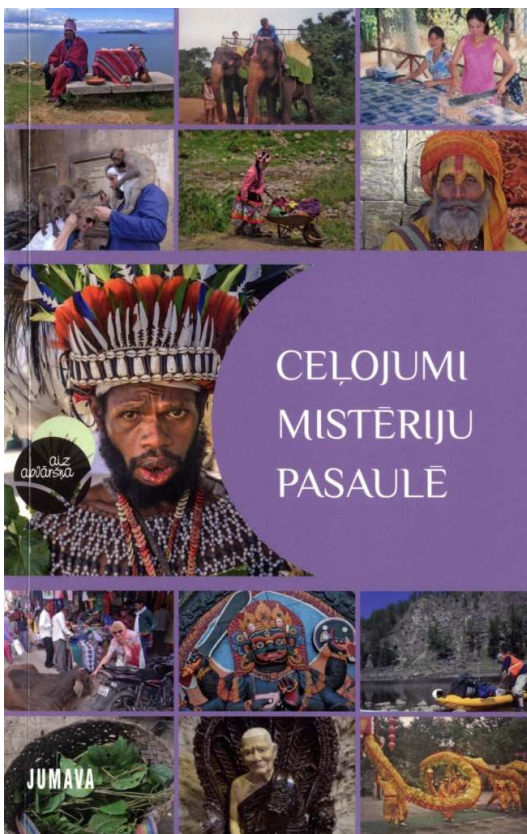
Šīs grāmatas mērķis ir iepazīstināt ar biznesa psiholoģiju un percepciju jeb uztveri, skaidri un kodolīgi sniedzot attiecīgās tēmas pamata teorijas un praktiskus piemērus. Šī grāmata ne tikai skaidri parāda, ka percepcija jeb uztvere ir attiecināma uz pilnīgi visu šai dzīvē, bet arī izskaidro, ko tad mums ar to darīt biznesā, politikā, karjerā, audzināšanā un privātajā dzīvē.

Mums visapkārt ir ļoti daudz spējīgu cilvēku, tomēr darba pieredze un zināšanas ir to īpašību kopums, ko meklē ikviens. Tāpēc ir ļoti svarīgi papildināt savu darba pieredzi ar teorētiskām zināšanām, jo uzņēmējdarbība balstās uz teoriju un pētniecību, bet profesionāļiem, lai būtu veiksmīgi, ir jāapgūst gan teorija, gan prakse. Un tieši tas ir šīs grāmatas mērķis – sniegt gan teorētiskas, gan praktiskas zināšanas.

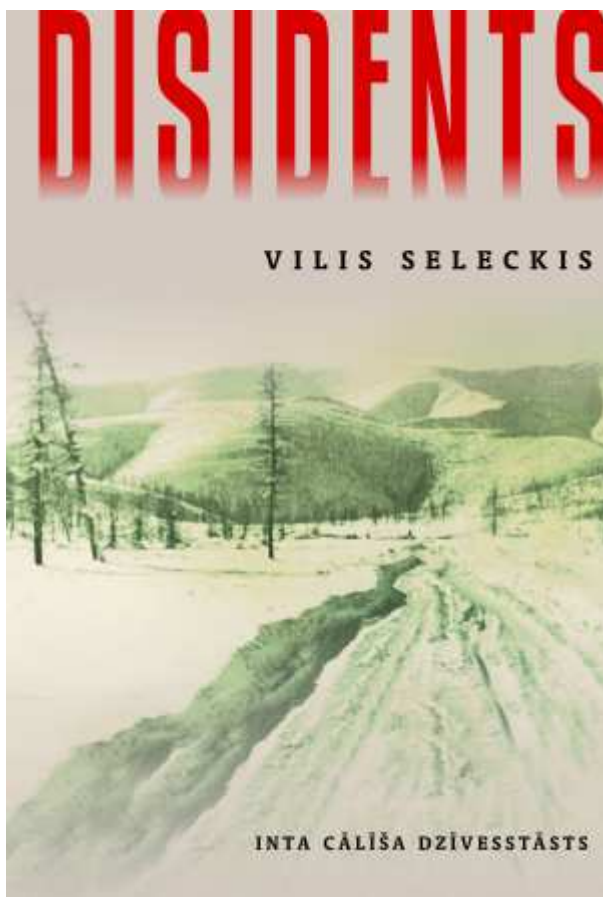
Ja jūs vēlaties rast jaunas idejas, iegūt jaunu domāšanas veidu un daudzveidīgas zināšanas, tad lasīšana ir vissvarīgākā lieta. Un visas uzkrātās zināšanas palīdz gan privātā dzīvē, gan arī biznesā. Jo vairāk izlasi, jo vairāk uzzini, jo vairāk izproti.”

Pirms 88 gadiem satikās dižciltīgas itāliešu dzimtas atvase — rakstnieks Džuzepe Tomazi di Lampedūza ar Vidzemes ietekmīgākās muižnieku dzimtas baronesi Aleksandru fon Volfu un Stāmerienas gleznainā apkārtnē sniedza pasaulslavenā romāna “Gepards” autora iztēlei tik nepieciešamā miera, klusuma un apceres iespēju. No Sicīlijas klinšainās un Vidzemes mežiem apaugušās ainavas skatītā epizode atklāj notikumus un pārdzīvojumiem bagātu laikmetu.

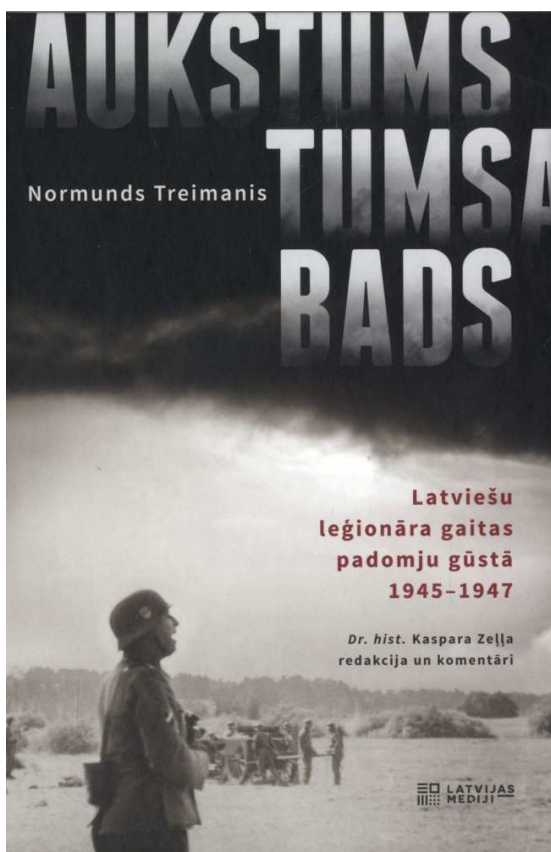

"... un tad, kad tev šķiet, ka esi nonācis strupceļā, ka tavas iespējas ir izsmeltas un tu sajūties bezgala vientuļš un bezpalīdzīgs, iesaistās Kāds, kuru stūrī iedzīt nevar. Kāds, kurš zina katru tavu sirdspukstu, katru tavu domu un katru situāciju. Viņš vienmēr nāk palīgā īstajā brīdī. Senos rakstos ir teikts: “Neviens nav palicis kaunā, kurš paļaujas uz Viņu.” Savā dzīvē un ceļojumos esmu to piedzīvojis vairākkārt..." (Ainārs Kadišs)

Grāmatas DISIDENTS galvenais varonis Ints Cālītis šī vārda būtību skaidro šādi: “Kādreiz es kategoriski protestēju pret to, ka mani sauc par disidentu. Šis vārds cēlies no angļu valodas un sākotnēji nozīmēja – atkritējs no ticības, no baznīcas. Es nekad nebiju piederējis komunisma baznīcai, tāpēc nevarēju būt tās atkritējs – disidents šī vārda sākotnējā nozīmē. (..) Taču sešdesmito gadu beigās un septiņdesmitajos gados (..) par disidentiem sāka saukt visus padomju režīma politiskos pretiniekus. Ja šo jēdzienu saprot šādā nozīmē, tad man nav nekādu iebildumu būt disidentam. (..)

Es nekad neesmu cīnījies tikai pret kaut ko – pret komunismu, čeku, partiju. Es vienmēr esmu cīnījies par – par Latvijas neatkarību, brīvību, tiesībām brīvi runāt un rakstīt, pieslieties kādai reliģijai un tā tālāk. Vienmēr esmu zinājis, ko gribu sasniegt, kādi ir mani mērķi. To vidū pirmais un galvenais bija brīva un demokrātiska Latvijas valsts.”

Aukstums, tumsa un bads padomju gūstā nav metaforas, bet ikdiena, par spīti kurai autoram izdodas izklūst dzīvam un atgriezties mājās ar šo apbrīnojami detalizēto, patieso atmiņu stāstu. Atmiņas par lāģeri jeb lāģeri, kā to dēvē pats autors, sarakstītas pēc atgriešanās no gūsta. Leģionārs uzturējies gūstā tikai nedaudz vairāk par gadu. Latviešu leģiona 15. ieroču SS divīzijas artilērijas pulka oberšārfirera Normunda Treimaņa atmiņas.

